

CINE @ ART

presents

No.3

www.cineartfestival.com

30/10 - 5/11/2009

4ο Διεθνές
Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Κύπρου

4th Cyprus
International
Film Festival

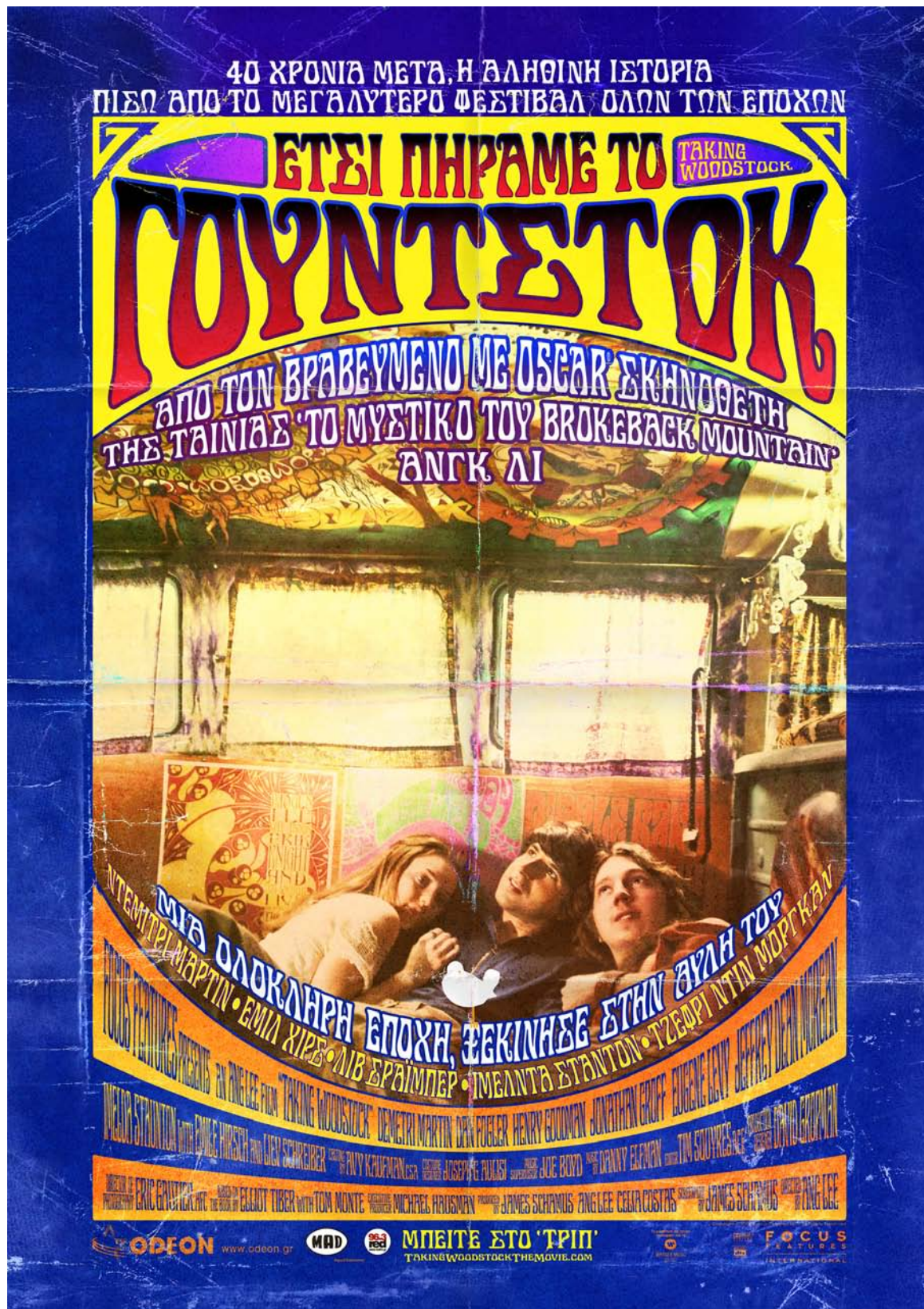
- ★ Kevin Costner
- ★ Demetrios Katis
- ★ Sofia Shinas

ΠΡΕΜΙΕΡΑ | FILM PREMIERE

στο 4ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Κύπρου
at the 4th Cyprus International Film Festival

“ΕΤΣΙ ΠΗΡΑΜΕ ΤΟ ΓΟΥΝΤΣΤΟΚ”

Περιεχόμενα | Index

Editorial

4

Ονήσιλος Παυλίδης
Onisilos Pavlides

20

Kevin Costner

6

Κάντε ταινίες ... ΟΧΙ
πόλεμο!
Make movies ... NO war!

21

Δημήτριος Κατής
Demetrios Katis

11

Υποψηφιότητες για
ΧΡΥΣΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
Golden Aphrodite
Nominations

24

Tony Srour

13

Ταινίες Κινουμένων
Σχεδίων
Animation Films

26

Σοφία Σχινάς
Sofia Shinas

14

Ταινίες Μικρού Μήκους
Short Films

27

Σωκράτης
Λαμπρόπουλος
Socrates Lambropoulos

15

Πανόραμα
Panorama

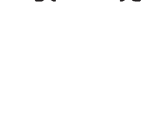
28

Ελένη Πετροπούλου
Helen Petropoulou

16

Ώρες Προβολών
Screening Programme

30

Νίκος Μπίστινας
Nikos Bistinas

17

Συντελεστές "Χρυσή
Αφροδίτη" & Χορηγοί
Contributors of
"Golden Aphrodite" &
Sponsors

35

Εκδότρια / Αρχισυντάκτης: Πέτρα Τερζή
Δημοσιογραφική Επιμέλεια: Ρέα Κατσανεβάκη
Γραφικές Τέχνες: Michelle Ντανίς
Προγραμματισμός: Γιώργος Λαμπρόπουλος
Οργάνωση Χώρου Εκδήλωσης & Συντονισμός
Διακίνησης Ταινιών: Marina Illner
Μεταφράσεις: Ανδρέας Καρύδης

CINE@ART

Publisher / Chief Editor: Petra Terzi
Journalistic Research: Rea Katsanevaki
Graphic Designer: Michelle Danis
Programming: George Lambropoulos
Venue Organiser & Film traffic Coordination:
Marina Illner
Translations: Andreas Karides

Ευχαριστούμε τον Κινηματογραφικό Όμιλο Πανεπιστημίου
Κύπρου

Special thanks to the Cyprus University Cinematographic
Association

Ένα φεστιβάλ είναι μάλλον ο μόνος χώρος στον οποίο πλέον μπορεί να αναδειχθεί ένας νέος καλλιτέχνης. Του δίνει και πρέπει να δίνει το πρώτο βήμα για να δείξει την δημιουργία του και να αποδείξει την αξία και το ταλέντο του. Το **Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Κύπρου** εμμένει από την αρχή της δημιουργίας του, εδώ και τέσσερα χρόνια στο σκοπό αυτό, παρέχοντας σε νέους και ανερχόμενους σκηνοθέτες, από όπου και εάν κατάγονται, που δραστηριοποιούνται σε διάφορους τομείς οπτικοακουστικής ψυχαγωγίας (όπως ταινίες μυθοπλασίας, ταινίες μικρού μήκους, animation, μουσικά βίντεο, ταινίες χορού) τη δυνατότητα να παρουσιάσουν το ταλέντο τους ενώπιον μιας επιτροπής διεθνώς καταξιωμένων επαγγελματιών του κινηματογράφου, σκηνοθετών και ηθοποιών. “Πνευματικό παιδί” μια ομάδας αφοσιωμένων event organizers, παραγωγών κινηματογράφου, επαγγελματιών της κινηματογραφικής βιομηχανίας, αλλά και ειδικών multimedia καθώς και οπτικοακουστικών εφαρμογών που δουλεύουν ακατάπαυστα, το φεστιβάλ φιλοδοξεί να στρέψει διαμέσου της 7^{ης} τέχνης το διεθνές ενδιαφέρον στο υπέροχο αυτό νησί, πολιτισμικό κόμβο μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Το γεγονός ότι κάθε χρόνο το ποσοστό συμμετοχής των δημιουργών αυξάνεται, αποτελεί απτή απόδειξη ότι οι κόποι μας στέφονται με επιτυχία.

Φέτος το πρόγραμμα του φεστιβάλ, συμπεριλαμβάνει επιλεγμένες ταινίες από 61 χώρες. Ταινίες σε πρώτη προβολή τόσο στο διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ, όσο και στο Πανόραμα θα ενθουσιάσουν και θα ταξιδέψουν όλους τους επισκέπτες του φεστιβάλ. Την κριτική επιτροπή απαρτίζουν ο διεθνούς φήμης μουσικοσυνθέτης *Δημήτρης Κατής*, ο σκηνοθέτης/σκηνογράφος *Σωκράτης Λαμπρόπουλος*, ο σκηνοθέτης *Tony Srouf*, η ηθοποιός *Ελένη Πετροπούλου*, η ηθοποιός και σεναριογράφος *Σοφία Σχινάς*, ο πρόεδρος του Κινηματογραφικού Ομίλου Πανεπιστημίου Κύπρου *Ονησίλος Παυλίδης* και ο παραγωγός *Νίκος Μπίστινας*. Μπορείτε να τους γνωρίσετε μέσα από τις συνεντεύξεις που ακολουθούν στις επόμενες σελίδες του τεύχους που κρατάτε στα χέρια σας. Η φετινή έκδοσή μας περιλαμβάνει επίσης την αποκλειστική συνέντευξη του **Κέβιν Κόσνερ** στον δημοσιογράφο Θανάση Λάλα, με την ευκαιρία της μουσικής του παράστασης με το συγκρότημά του *Modern West* στην Αθήνα.

Η πρεμιέρα θα πραγματοποιηθεί φέτος στο Πάνθεον ART CINEMA στη Λευκωσία, που θα φιλοξενήσει και όλες τις προβολές του Φεστιβάλ, φέρνοντας άρωμα από το Χόλυγουντ και τις Κάννες με την ταινία **“Taking Woodstock”** του βραβευμένου με Όσκαρ σκηνοθέτη *Ang Lee* (“Brokeback Mountain”, “Προσοχή, Πόθος”). Η ταινία συμμετείχε στο διαγωνιστικό πρόγραμμα του 62^{ου} Φεστιβάλ Καννών. Αξίζει επίσης να σημειώσουμε ότι θα πάρουμε και μία γεύση από το φεστιβάλ **Sundance** με την πρεμιέρα της ταινίας **“Spread/Ζιγκολό”** σε σκηνοθεσία *David Mackenzie*.

Τα βραβεία που θα δοθούν και φέτος είναι η **“Χρυσή Αφροδίτη”**, film reels όπως επίσης και βραβεία τεχνικών υπηρεσιών αλλά και εξοπλισμού κινηματογράφησης. Εξίσου μοναδικός είναι και ο όρος που συνοδεύει την απονομή των βραβείων αυτών και συνίσταται στην αξιοποίησή τους από τους σκηνοθέτες μέσω του επόμενου τους project, το οποίο θα υλοποιηθεί στην Κύπρο ή/και στην Ελλάδα.

Επίσης και φέτος, ο **Όμιλος Κινηματογράφου του Πανεπιστημίου Κύπρου** θα εκλέξει τα **βραβεία στις κατηγορίες μικρού μήκους και κινουμένων σχεδίων**.

Μια από τις ιδιαιτερότητες του φεστιβάλ, που ουσιαστικά διαμορφώνει και την ταυτότητά του είναι επίσης η συνεργασία – ταυτόσή του με το **Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Κορινθίας** στην Ελλάδα. Μέσα από το πρόγραμμα **“ΓΕΦΥΡΕΣ”** που αναπτύσσει το Φεστιβάλ Κορινθίας σε συνεργασία με άλλα κινηματογραφικά φεστιβάλ, το φεστιβάλ Κύπρου ανταλλάσσει ταινίες, πρόγραμμα αλλά και ύφος. Το ουσιαστικότερο στοιχείο που δένει αυτά τα δύο φεστιβάλ είναι ότι η παραγωγή τους γίνεται από τον ίδιο οργανισμό. Μια ιδιότυπη ένωση υλοποιείται λοιπόν μεταξύ των οργανωτών, του καλλιτεχνικού προϊόντος και των προσδοκιών για ένα άρτιο πολιτισμικό αποτέλεσμα που να επεκτείνεται σε ένα μεγάλο εύρος. Με την παραχώρηση ταινιών από παλαιότερες εκδόσεις των διοργανώσεων του στο φεστιβάλ Κορινθίας και την αρωγή ως προς τη διαμόρφωση του προγράμματος, οι δεσμοί ανάμεσα στα προαναφερθέντα φεστιβάλ αποτελούν από μόνοι τους μια **γέφυρα πολιτισμού** και ένα **σταυροδρόμι επικοινωνίας**.

Η παγκόσμια οικονομική κρίση δεν μπορούσε παρά να αγγίξει και εμάς, παρόλες όμως τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε και αντιμετωπίζουμε, εμείς, όλη η ομάδα του Διεθνούς φεστιβάλ της Κύπρου, πράξαμε ότι είναι ανθρωπίνως δυνατόν για να είναι ο φωτεινός τέταρτος χρόνος του θεσμού όχι μόνο ένα βήμα καλύτερος οργανωτικά από τα τρία προηγούμενα αλλά να έχει ακόμη περισσότερο τόλμη και ψυχή. Αυτό άλλωστε αποτελεί την ραχοκοκαλιά του καλού κινηματογράφου.

Ευχαριστούμε όλους εσάς που μας στηρίζετε και πάλι σε αυτή την προσπάθεια, τις εταιρείες **Odeon & DJK Film Distributors**, τους χορηγούς βραβείων **ART IN VISION & ABL Film Productions**, τους χορηγούς επικοινωνίας **EPT, Plus TV, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, RadioDeejay, CINE@ART** και ιδιαιτέρως τον **Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού**, τον σημαντικότερο αρωγό ενίσχυσης της δράσης μας. Επίσης ευχαριστούμε μέσα από την καρδιά μας τους εθελοντές του φεστιβάλ, για τον ζήλο και την αφοσίωση που επιδεικνύουν στην προσπάθεια αυτή.

Καλό φεστιβάλ σε όλους μας !

Editorial

A festival is most probably the only place from where a new artist can emerge. It gives the first opportunity to reveal creativity and to prove talent. The Cyprus International Film Festival ever since its launch four years ago, insists on this aim, giving young and emerging directors of various aspects of audiovisual entertainment - feature films, shorts, animation, music videos, dance films - from whenever they may come from, the opportunity to present their talent before a committee of internationally acclaimed film professional, directors and actors. "Pneumatiko paidi" - or "Spiritual Child"- of a group of dedicated event organizers, film producers, movie industry professionals, as well as multimedia and audiovisual specialists who work tirelessly, the festival aspires through film to draw the interest on this beautiful island torn in a cultural intersection of East and West. The fact that year by year the percentage of participation by film-makers increases, shows that our efforts have been successful.

This year, the festival programme selected films from 61 countries. Movies on first release both in the competition section of the Festival, and the Panorama will inspire and will lead to a journey all the visitors of the festival. The jury compiled by internationally acclaimed music composer *Demetrios Katis*, director/stage designer *Socrates Lambropoulos*, director *Tony Srour*, actress *Helen Petropoulou*, actress and screenwriter *Sofia Shinas*, the Chairman of the Cyprus University Cinematographic Association, *Onisilos Pavlides* and producer *Nikos Bistinas*. You can learn more from them through the interviews that follow in the next pages of this publication. This year's edition also includes our exclusive interview with **Kevin Costner** by journalist Thanassis Lalas, on the occasion of his concert appearance with his band Modern West in Athens.

This year, the premiere will take place at Pantheon ART CINEMA in Nicosia, which will also host all the screenings of the festival. It aims to bring a scent of Hollywood and Cannes with the film **"Taking Woodstock"** of Oscar-winning director *Ang Lee* ("Brokeback Mountain", "Lust, Caution"). The film participated in the competition program of the 62nd Cannes Film Festival. It is also worth noting that we will also get a taste of the Sundance Film Festival with the premiere of the film **"Spread"** directed by David Mackenzie.

The awards that will be given this year are **"Golden Aphrodite"**, film reels, as well as technical service and filming equipment awards. Equally unique is also the condition that accompanies the granting of these awards and recommended for their use by the directors through their next project that will take place in Cyprus and/or Greece. Once again, the Cyprus University Cinematographic Association will select the awards for the categories shorts and animations.

One of the particularities of the festival, which in fact shapes also its identity is also the collaboration-association with the Corinthian Film Festival in Greece. Through the **"GEFYRES" ("BRIDGES")** project developed by the Corinthian festival in collaboration with other film festivals, the Cyprus festival exchanges film, programme but also attitude. The most significant link between these two festivals is that their production comes from the same organisation. A unique link is hence created between organisers of a cultural product and the expectations for a first-class cultural result with a broad aspect. With the provision of films from earlier editions of the Corinthian festival events and direction in the shaping-up of the program, the links between the above festivals represent a cultural bridge and a crossroad of communication.

The world financial crisis could not leave us unaffected. Notwithstanding the difficulties that we faced and we are still facing, together with the entire team of the Cyprus International Festival we did everything that was in our hands in order to be possible for this to be the fourth successful year of the event and not just to be a step better as a matter of organisation from the three preceding ones but to have more bravery and soul. Besides this represents the backbone of good cinema.

We thank all of you who support us once again in this effort, **Odeon & DJK Film Distributors** companies, award sponsors **ART IN VISION & ABL Film Productions**, media sponsors **EPT, Plus TV, KATHIMERINI, RadioDeejay, CINE@ART** and particularly the **Cyprus Tourism Organisation**, the most important channel in the enhancement of our actions. We also thank from our heart the festival volunteers, for their dedication and commitment shown in this effort.

Happy festival to all of us !

The poster for the 4th Cyprus International Film Festival (CYIFF 09) is a vibrant, abstract geometric design. It features large, bold text for 'CYIFF 09' and 'PANTHEON ART CINEMA'. The location 'NICOSIA' is written in a stylized font. The dates '30 OCTOBER' and '5 NOVEMBER' are prominently displayed. The title '4TH CYPRUS INTERNATIONAL FILM FESTIVAL' is centered in a large, bold font. The website 'www.cyprusfilmfestival.org' is at the bottom. Below the main graphic, there are four columns of logos for organizers, supporters, award sponsors, and media sponsors.

CYIFF 09
PANTHEON ART CINEMA
NICOSIA
30 OCTOBER
5 NOVEMBER
4TH CYPRUS INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
www.cyprusfilmfestival.org

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ / ORGANIZERS
CJ.F.F. LTD
CINE@ART

ΥΠΟΤΗΡΙΚΤΕΣ / SUPPORTERS
Love Cyprus

ΧΟΡΗΓΟΙ ΒΡΑΒΕΙΩΝ / AWARDS SPONSORS
ART IN VISION
ABL FILMS

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ / MEDIA SPONSORS
ERT world
Plus
KATHIMERINI
H KATHIMERINI

Kevin Costner

Η γνωριμία μου μ' αυτόν τον σούπερ σταρ με έφερε προ απανωτών εκπλήξεων. Το Χόλυγουντ τον πλάσαρει εδώ και 20 χρόνια ως σύγχρονο Γκάρι Κούπερ, αλλά εκείνος δεν νιώθει τόσο βέβαιος για την υστεροφημία του όσο θα ήταν αναμενόμενο. Συνήθως παίζει τον έντιμο Αμερικανό σε γουέστερν και ταινίες με θέμα το μπέιζμπολ, αλλά στην κουβέντα μας δεν προσπάθησε να παραστήσει το καλό παιδί και δεν εξέφρασε ευγνωμοσύνη για τους σκηνοθέτες που του έδωσαν ευκαιρίες να ξεχωρίσει. Στη μέχρι τώρα καριέρα του έχει αναλάβει την απόλυτη ευθύνη για τρεις χολιγουντιανές υπερπαραγωγές, αλλά στη συνομιλία μας δεν αποπειράθηκε να υπερασπιστεί τη μαγία των αμερικανικών στούντιο με τις πανάκριβες ταινίες. Όπως φάνηκε, ο Κέβιν Κόσνερ δεν πολυγουστάρει να περιαυτολογεί και να απεραντολογεί. Δεν είπε για το ινδιάνικο αίμα που κυλάει στις φλέβες του. Δεν αποκάλυψε ότι παραμένει αξιόλογος αθλητής του γκολφ και του μπέιζμπολ. Δεν αναφέρθηκε στους προσωπικούς αγώνες που έδωσε για να εκλεγεί πρόεδρος ο Ομπάμα. Δεν μίλησε ούτε για το πρώτο rock/κάντρι άλμπουμ ("Untold truths") που έβγαλε πέρυσι μαζί με τους φίλους του, έπειτα από δεκαετίες τριβής με τη μουσική. Αυτό που κυρίως τον ενδιαφέρει πια είναι να εξηγήει ότι πάλεψε για να τα καταφέρει, ότι επέδειξε επιμονή, ότι τίποτα δεν του χαρίστηκε, ότι ποτέ δεν έχασε το ενδιαφέρον του για την τέχνη σε κάθε της μορφή.

Ο Κέβιν Κόσνερ είναι ηθοποιός, σκηνοθέτης, παραγωγός του Χόλυγουντ και μουσικός. Γεννήθηκε το 1955 στον οικισμό Λίνγκουντ του ευρύτερου Λος Άντζελες. Το 1978 αποφοίτησε από το τμήμα διοίκησης επιχειρήσεων του California State University, αλλά για χρόνια προτίμησε να ασχοληθεί με ευκαιριακές δουλειές, ώστε να έχει περιθώριο να ασκείται σε εργαστήρια ηθοποιίας και να παίζει μουσική με τους φίλους του. Το 1983 παραλίγο να αρχίσει εντυπωσιακά την υποκριτική καριέρα του, αλλά όλες οι σκηνές του στην πασίγνωστη πια ταινία "Η μεγάλη ανατριχίλα" κόπηκαν στο μοντάζ. Το 1985 έπαιξε στο γουέστερν "Σιλβεράντο" και ξεχώρισε με το χιούμορ και το σφρίγος της ερμηνείας του. Το 1987 πρωταγωνίστησε στη μεγάλη εμπορική επιτυχία "Οι αδιάφθοροι" (σκηνοθεσία Μπράιαν Ντε Πάλμα) και χρίστηκε επισήμως χολιγουντιανός σταρ. Το 1990 ανέλαβε χρέη πρωταγωνιστή, παραγωγού και πρωταγωνιστή στο ανθρωπιστικό γουέστερν "Χορεύοντας με τους λύκους" και κέρδισε 2 Όσκαρ (καλύτερης ταινίας και σκηνοθεσίας). Το 1991 πρωταγωνίστησε στις ταινίες "Ρομπέν των δασών" και "JFK". Το 1995 ακολούθησε ίδια τακτική με το 1990, αλλά η φιλική υπερπαραγωγή "Υδάτινος κόσμος" δεν πήγε ιδιαίτερα καλά στα ταμεία. Παρόμοια τύχη είχε και η προσπάθειά του Κόσνερ να αναλάβει όλα τα πόστα στη μελλοντολογική ταινία "Ο ταχυδρόμος" (1997). Η μέχρι στιγμής πιο πρόσφατη εμφάνιση του Κόσνερ στον κινηματογράφο έγινε με την πολιτική σάτιρα "Ο κύριος Κανέναν" (2008).

Σε τι περιβάλλον μεγαλώσατε;

Μεγάλωσα στην Καλιφόρνια, στην κομητεία του Λος Άντζελες, σε ένα μέρος που λέγεται Κόμπτον. Μεγάλωσα σε μία πολύ δεμένη οικογένεια, ακούγοντας μουσική της Μοτάουν. Όλοι οι δικοί μου πήγαιναν στην εκκλησία. Επιπλέον, η γιαγιά μου έπαιζε πιάνο στην εκκλησία και συνόδευε μουσικά τη μητέρα μου και την αδερφή της, οι οποίες ανήκαν στην εκκλησιαστική χορωδία. Έτσι πάντα υπήρχε μουσική γύρω μου.

Τι δουλειά έκανε ο καθένας από τους γονείς σας;

Ο πατέρας μου έκανε μόνο μία δουλειά στη ζωή του. Καταγόταν από την Οκλαχόμα –από την περιοχή της σκόνης– και δούλευε στην ηλεκτρική εταιρεία: σκαρφάλωνε στις κολώνες του ηλεκτρικού ολόκληρη τη ζωή του. Η μητέρα μου ήταν νοικοκυρά.

Το γενναίο παλικάρι του Χόλυγουντ

μιλάει στον Θανάση Λάλα

Με τι τρόπο θυμάστε την παιδική σας ηλικία;

Είχα σπουδαία παιδικά χρόνια· θυμάμαι τα πάντα για την παιδική μου ηλικία. Αυτό που δεν συνειδητοποίησα μέχρι που μεγάλωσα ήταν ότι δεν ήμασταν πολύ πλούσιοι· πριν νόμιζα ότι ήμασταν, γιατί περνούσα πολύ όμορφα με την οικογένειά μου στον κήπο του σπιτιού μας. Για χρόνια νόμιζα ότι η ζωή μου ήταν ένα βασίλειο. Αργότερα όμως είδα ότι εγώ και ο αδελφός μου ανατραφήκαμε με πολύ περιορισμένους πόρους και με μεγάλη σεμνότητα. Τελικά με επηρέασαν σημαντικά και οι δύο γονείς μου, και οι δύο διαμόρφωσαν τη ζωή μου. Η μητέρα μου με ενθάρρυνε να ονειρεύομαι και ο πατέρας μου ήθελε να εξασφαλίσει ότι θα δούλευα σε όλη μου τη ζωή.

Όταν ανακάλυψατε ότι τα πρώτα σας χρόνια δεν ήταν πλούσια, όταν διαπιστώσατε την πραγματική κοινωνική θέση των γονιών σας, απογοητευτήκατε;

Στην πραγματικότητα, ένιωσα ευγνωμοσύνη που έκανα αυτή την ανακάλυψη εγκαίρως, διότι κατάλαβα πόσο λίγο με πίεζαν οι γονείς μου. Εγώ δεν μεγάλωσα πασχίζοντας να ικανοποιήσω τους γονείς μου και αυτό ήταν σωτήριο. Πολλοί άντρες, αντίθετα, θέλουν τόσο πολύ να ικανοποιήσουν τους γονείς τους, ώστε στερούν κάθε ευχαρίστηση από τον εαυτό τους. Νομίζω ότι πολλοί άνδρες το παθαίνουν αυτό, ότι πιέζονται υπερβολικά για να γίνουν κάτι. Η μόνη ίσως πίεση που ασκήθηκε σε μένα οφειλόταν στην αγωνία του πατέρα μου. Ήταν εργάτης. Ένιωθε ότι αν έμπαινα στις τέχνες, δεν θα τα έβγαζα πέρα, δεν θα μπορούσα να ζήσω».

Αυτή η στάση των γονιών απέναντι στην τέχνη έχει αλλάξει στη σημερινή κοινωνία;

Για μένα οι γονείς είναι αδύνατον να αλλάξουν. Πάντα θα θέλουν να συμμετέχουν στη ζωή των παιδιών τους. Πάντα θα ανησυχούν για το τι θα γίνουν τα παιδιά τους και για το πώς θα πορευτούν στον κόσμο. Από κει και πέρα, αν οι γονείς κάποιου δεν είναι καλλιτέχνες, δεν κατανοούν την επιθυμία του να γίνει καλλιτέχνης.

Από παιδί θέλατε να γίνετε ηθοποιός;

Όχι, δεν ήθελα. Μικρός ήθελα να γίνω αθλητής. Απλώς αγαπούσα τη ζωή. Έμοιαζα πολύ με τον Χακλμπέρι Φιν, τον ήρωα του Μαρκ Τουέιν. Έπαιζα συνεχώς έξω, στη φύση.

Τι μας κάνει να επιλέγουμε τον δρόμο μας στη ζωή; Τι μας κάνει να πάρουμε το ένα μονοπάτι και όχι το άλλο;

Όταν κάνουμε μια επιλογή ζωής, την κάνουμε επειδή δεν φοβόμαστε. Επίσης, επειδή κατανοούμε ότι εκείνη την ώρα δεν επιδιώκουμε να γίνουμε διάσημοι, αλλά ότι διαλέγουμε κάτι που θα μας οδηγήσει σε μια ζωή αγόγγυστης εργασίας, σε μια ζωή που δεν θα μας αναγκάζει να δουλεύουμε κοιτώντας συνεχώς το ρολόι μας.

Πότε γίνεται μια τέτοια επιλογή; Σε κάποια απολύτως συγκεκριμένη στιγμή;

Εγώ βρήκα τι ήθελα να κάνω σε μια πολύ συγκεκριμένη στιγμή. Όταν ήμουν στο κολέγιο και πήγαινα στα νυχτερινά μαθήματα, συνειδητοποίησα ότι δεν ήμουν σπουδαίος μαθητής και ότι περιτριγυριζόμουν από ανθρώπους που πραγματικά ήθελαν να τα πάνε καλά ακαδημαϊκά. Τότε σκέφτηκα ότι αυτός ήταν ένας αγώνας στον οποίο δεν ήθελα να συμμετάσχω. Δεν ένιωσα ζήλεια· πραγματικά αντιλήφθηκα με τι είδους ανθρώπους βρισκόμουν και πόσο καλές επιδόσεις μπορούσαν να πετύχουν. Έτσι είπα μέσα μου: "Ουάου, αυτοί είναι πολύ καλοί σ' αυτό που κάνουν. Εγώ δεν είμαι". Σε λίγο είδα στην εφημερίδα μια αγγελία για οντισιόν και αισθάνθηκα τεράστιο ενθουσιασμό με την προοπτική να δοκιμαστώ για μια παράσταση. Μέχρι τότε, αν εξαιρέσουμε τα παιδικά μου χρόνια, δεν είχα ξαναενθουσιαστεί τόσο πολύ και σκέφτηκα πόσο θα ήθελα να διατηρήσω για πάντα αυτόν τον ενθουσιασμό. Στη συνέχεια, για χρόνια, δεν είχα μεγάλη επιτυχία. Όμως ο ενθουσιασμός δεν κόπασε. Με συνάρπαξε η εξερεύνηση των δυνατοτήτων μου και μου άρεσε το να επανεκπαιδεύομαι συνεχώς.

Hollywood's brave lad talks to Thanasis Lalas

Meeting this superstar was a series of surprises. Hollywood has been promoting him as the modern Gary Cooper for the last 20 years, but he does not feel as certain about his fame as would be expected. He usually plays the role of the honest American in western and baseball movies, but during our discussion he did not try to be the "good guy" and did not express gratitude to the directors that gave him the opportunity to stand out. In his career to date, he has taken full responsibility for three Hollywood productions, but during our conversation he did not attempt to defend the American studios' craze about super expensive films. It was obvious that Kevin Costner does not like much to talk about himself or rattle on. He did not talk about the Indian blood going through his veins. He did not disclose that he is a remarkable golf and baseball player. He did not talk about his personal efforts to support Obama's candidacy for President. He didn't even talk about his first rock/country album ("Untold truths"), that he and his friends released last year after decades of occupation with music. What mostly interests him now is to explain that he struggled to make it, that he was persistent, nothing was given to him for free, and that he never lost his interest in art, in any form of art.

Kevin Costner is an actor, director, Hollywood producer, and a musician. He was born in 1955, in Lynwood, within the bounds of the wider Los Angeles area. In 1978 he graduated with a Business Administration degree from California State University, but he spent years doing various jobs, so that we would still have time to practice in acting workshops as well as being able to play music with his friends. In 1983, he almost made it to an impressive start in his acting career, but all of his scenes, in the now infamous movie "The Big Chill", were cut during the montage stage. In 1985, he played in the western movie "Silverado", where he stood out for his humor and his performance. In 1987 he starred in the big success "The Untouchables" (directed by Brian de Palma) and officially declared a Hollywood star. In 1990 he was lead actor, producer and lead actor in the humanitarian western movie "Dancing with the wolves", winning 2 Academy Awards (for best picture and best director). In 1991 he starred in the films "Robin Hood" and "JFK". In 1995 he followed the same recipe as in 1990, but the "Water world" production did not do very well. Similar fate faced his effort to take on all the tasks for the fiction movie "The Postman" (1997). His most recent work in the cinema was in the political film "Swing Vote" (2008).

What was the environment that you grew in?

I grew up in California, in the Los Angeles county, a place called Compton. I grew up in a very close family, listening to Motown music. All of my relatives went to church. Moreover, my grandmother played the piano in church, accompanying my mother and her sister who were in the church choir. So, I was always around music.

What was your parents' profession?

My dad only had one job in his life. He came from Oklahoma –the dust bowl- and worked in the power company: he climbed electrical poles for electricity his whole life. My mom was a housewife.

What do you remember from your childhood?

I had a great childhood. I remember everything about my childhood. What I didn't realize until I grew older was that we weren't very rich. I used to think we were, because I had such a great time with my family in our own back yard. For years I thought my life was a kingdom. But later on, I saw that my brother and I had a very modest upbringing. I was heavily influenced by both my parents because they were both involved in my life. My mom encouraged me to dream and my dad wanted to make sure that I would work in all my life.

When you realized that your childhood was not rich, when you realized the real social status of your parents, did you feel disappointed?

Actually, I was grateful that I made that discovery in time, because I realized how little pressure my parents were putting on me. I did not grow up trying to please my parents and that was a blessing. On the contrary, there are a lot of men who try to please their parents so much, that they deprive themselves of all pleasures. I think this happens to a lot of men, the excessive pressure of trying to become something. The only pressure that was probably put on me was due to my father's worries. He was a worker. He felt that if I went into the arts, I would not be able to make a living.

This parental attitude towards the arts, has it changed in today's society?

I don't think parents can ever change. They always want to be involved in their children's lives. They will always worry about what their children will become and how they will fare in this world. And if someone's

parents are not artists themselves, they don't understand his desire to become an artist.

Did you always want to become an actor, since you were a child?

No, I didn't. When I was young I wanted to be an athlete. I just loved life. I was very much like Huckleberry Finn, Marc Twain's hero. I just constantly played out in the wilderness.

What is it that makes us choose our path in life? What makes us take this path and not the other?

When we make a life choice, we make it because we are not afraid to fail. Also because we understand that at that point we are not trying to become famous, but that we choose something that will lead us to a life of uncomplaining work, in a life where you are not forced to watch the clock all the time when it comes to working.

When do you make such a choice? Is it at some specific point?

I found that moment very specific. When I was in college and I was in night school, I realized that I wasn't a great student and that I was surrounded by people who really wanted to do well academically. Then I thought it was not a race I wanted to be in. I was not jealous, I was really aware of those around me that were really good at school. And I thought to myself, "Wow, they are very good at this. I'm not". Later, I saw in a newspaper an audition and I got very excited about going and auditioning for a play. And I hadn't remembered being that excited, except when I was a child, and I thought how much I wanted to hold on to that excitement for ever. Then, I didn't have any success for a number of years, but my excitement did not subside. I was very excited about exploring my possibilities and I loved reeducating myself.

But you will be playing music in Athens...

I love music. It's just that the acting happened first and so I stayed with it. Of course acting evolved over time and led me to directing and writing.

Are there any people who promoted your career with any actions or advice?

Not really anybody. I can't point at anybody influencing my career. I've always felt that I was in control of my life and that if I was willing to work so that my dreams would go past just dreaming. After all that was the life I wanted. In general, I think that when a person knows what he wants to do, he is already successful. You know, trying to be the most popular or something like that is not really the most important thing to me. The fact that I found what I loved to do has always been the greatest gift I could have had.

Are there any artists –writers, musicians- whose work you admire?

This is a very long list and I don't want to start it. There are so many people who I appreciate for what they do, when they do it well! Let's put it this way: when I see something done really well, I always get kind of frightened and think to myself: "Gee, that's what I need to be doing. I need to be doing better".

"I can't point at anybody influencing my career. I've always felt that I was in control of my life and that I was willing to work so that my dreams would go past dreaming. After all, that was the life I wanted".

Have you come to a conclusion as to why some works of art beat time? Have you realized what gave this immortality to Shakespeare or Mozart?

I think that the works of such people are classic because they never tried to be popular. They were writing from their own heart and were not influenced by anybody else in their era. They only used what was coming out of their own heart and this is why they can stand by themselves. Such great artists, in any era, have exceptional talent.

What is talent? Why do some people have talent and others don't?

I think people are gifted in different ways. If I had to fix a problem with electricity I would give up, because I don't have that kind of mentality or gift to fix it. On the contrary, one of my friends, a person who would

«Δεν μπορώ να υποδείξω κάποιον που να επηρέασε την καριέρα μου. Πάντα ένιωθα ότι είχα τον έλεγχο της ζωής μου και ότι ήμουν πρόθυμος να αγωνιστώ προκειμένου τα σχέδιά μου να μην κολλήσουν στο στάδιο του ονείρου. Άλλωστε αυτή ήταν η ζωή που ήθελα»

Όστοςο στην Αθήνα θα παίξετε μουσική...

Τη λατρεύω τη μουσική. Απλώς η ηθοποιία μου προέκυψε πρώτη και έτσι παρέμεινα σε αυτή. Βέβαια η υποκριτική αναπτύχθηκε με τον καιρό και με οδήγησε στη σκηνοθεσία και στο γράψιμο.

Υπάρχουν άνθρωποι που προώθησαν με κάποιες ενέργειες ή με κάποιες συμβουλές την καριέρα σας;

Στην ουσία δεν υπάρχει κανένας. Δεν μπορώ να υποδείξω κάποιον που να επηρέασε την καριέρα μου. Πάντα ένιωθα ότι είχα τον έλεγχο της ζωής μου και ότι ήμουν πρόθυμος να αγωνιστώ προκειμένου τα σχέδιά μου να μην κολλήσουν στο στάδιο του ονείρου. Άλλωστε αυτή ήταν η ζωή που ήθελα. Γενικότερα, νομίζω ότι όταν κάποιος ξέρει τι θέλει να κάνει, είναι ήδη επιτυχημένος. Ξέρετε, το να προσπαθώ να είμαι ο πιο δημοφιλής ή κάτι τέτοιο δεν είναι πραγματικά το πιο σημαντικό πράγμα για μένα. Από μόνο του το γεγονός ότι βρήκα αυτό που αγαπώ να κάνω είναι το μεγαλύτερο δώρο που θα μπορούσα να λάβω.

Υπάρχουν δημιουργοί –συγγραφείς, μουσικοί– που να θαυμάζετε για το έργο τους;

Η σχετική λίστα μου είναι πολύ μακριά και δεν θέλω να την ξετυλίξω. Υπάρχουν τόσο πολλοί άνθρωποι που τους εκτιμώ γι' αυτό που κάνουν, όταν το κάνουν καλά! Ας το θέσουμε κι έτσι: όταν βλέπω κάτι να γίνεται πραγματικά καλά, πάντα φοβάμαι και λέω μέσα μου: "Χριστέ μου, αυτό χρειάζεται να κάνω. Είναι ανάγκη να το κάνω καλύτερα".

Έχετε βγάλει συμπέρασμα γιατί μερικά έργα τέχνης νικούν τον χρόνο; Έχετε καταλάβει τι εξασφάλισε αθανασία στον Σαίξπηρ και στον Μότσαρτ;

Νομίζω ότι τα έργα τέτοιων ανθρώπων είναι κλασικά επειδή οι ίδιοι δεν προσπάθησαν ποτέ να είναι δημοφιλείς. Έγραψαν μέσα από την καρδιά τους και δεν επηρεάστηκαν από κανέναν άλλον της εποχής τους. Χρησιμοποίησαν μόνο ό,τι έβγαине από μέσα τους και γι' αυτό μπορούν τώρα να στέκονται από μόνοι τους. Τέτοιοι μεγάλοι καλλιτέχνες έχουν σε κάθε εποχή ταλέντο πέραν του μέτρου.

Τι είναι το ταλέντο; Γιατί ορισμένοι άνθρωποι το έχουν και άλλοι όχι;

Νομίζω ότι οι άνθρωποι έχουν διαφορετικά χαρίσματα. Αν ξαφνικά έπρεπε να αποκαταστήσω μια βλάβη στην παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, θα σήκωνα τα χέρια ψηλά, διότι εγώ δεν έχω τον απαιτούμενο τρόπο σκέψης ή το αναγκαίο χάρισμα για να διορθώσω τη ζημιά. Αντίθετα ένας από τους φίλους μου, ένα άτομο που δεν θα φαινόταν πολύ ιδιαίτερο σε κανέναν, μπορεί να κάτσει κάτω και να φτιάξει το ρεύμα. Εγώ λοιπόν τον κοιτάζω και τον θεωρώ ιδιοφυΐα- τον θεωρώ πραγματικά πολύ ταλαντούχο. Από την άλλη, μερικοί άνθρωποι δείχνουν ταλαντούχοι, αλλά είναι απλώς διάσημοι επειδή φάνηκαν τυχεροί στη ζωή τους. Αυτό ισχύει κατ'εξοχήν στη σημερινή ζωή, ξέρετε. Σήμερα μπορεί να είσαι διάσημος για τους λάθος λόγους.

Μπορεί κάποιος να έχει ταλέντο και να το χάσει;

Νομίζω ότι μπορεί να κακομεταχειριστείς το ταλέντο σου, όπως μπορεί να κακομεταχειριστείς το σώμα σου. Υπάρχουν πολλοί λόγοι που μπορούν να κάνουν το ταλέντο σου να ελαττωθεί. Ας πούμε, αν προσπαθήσεις να οικοδομήσεις μια ζωή για να νιώθουν ικανοποιημένοι οι κοντινοί σου άνθρωποι, κάποια στιγμή θα χάσεις τον όποιο στόχο σε ενδιαφέρει πραγματικά. Από την άλλη, συμβαίνει σε πολλούς να στερούν από τον εαυτό τους την αίσθηση της περιπέτειας, μόνο και μόνο για να μην αποτύχουν, μόνο και μόνο για να παραμείνουν δημοφιλείς.

Έχετε κάποιον δικό σας ορισμό για την αποτυχία;

Πιστεύω ότι η αποτυχία είναι μια υποτιμημένη εμπειρία. Έχω μάθει πολλά από την αποτυχία, ξέρετε. Πολλοί άνθρωποι θέλουν να περιγελούν την αποτυχία, αλλά νομίζω ότι έτσι χάνουν την ουσία. Όπως έχω δει, εκείνοι που χλευάζουν εντονότερα την αποτυχία είναι οι λιγότερο πρόθυμοι να επιχειρήσουν οτιδήποτε τολμηρό.

Ποιες είναι σημαντικότερες στη ζωή; Οι επιλογές που κάνουμε ή οι επιρροές που δεχόμαστε;

Το σημαντικό είναι να συλλέγουμε συνειδητά θετικές και εποικοδομητικές εμπειρίες από νωρίς- όταν ισχύει αυτό, γινόμαστε πιο ισχυρά άτομα και προετοιμαζόμαστε για να ξεχωρίσουμε στην ενήλικη ζωή μας. Όλοι είμαστε άνθρωποι και έτσι όλοι μοιραζόμαστε πολλά κοινά χαρακτηριστικά- για όλους μας είναι κοινά διάφορα βλαβερά στοιχεία όπως η επιθετικότητα, ο εγωισμός, η ζήλεια. Από την άλλη, όλοι ξεκινάμε με τις ίδιες περίπου ικανότητες. Από κει και πέρα, μπορεί να κάνουμε επιλογές θέλοντας να αλλάξουμε τον εαυτό μας, ανεξάρτητα από το πώς σκέφτονται οι άλλοι άνθρωποι ή από το πώς νομίζουμε ότι ανατραφήκαμε. Παράδειγμα: επειδή ανατράφηκες σε ένα κακό περιβάλλον, δεν σημαίνει ότι πρέπει να συνεχίσεις να ζεις σε αυτό το περιβάλλον ή να το χρησιμοποιείς ως δικαιολογία ή να το αναπαράγεις στα παιδιά σου ή να σπρώχνεις μέσα του όσους συναντάς.

«Όταν κάνουμε μια επιλογή ζωής, την κάνουμε επειδή κατανοούμε ότι διαλέγουμε κάτι που θα μας οδηγήσει σε μια ζωή αγόγγυστης εργασίας, σε μια ζωή που δεν θα μας αναγκάζει να δουλεύουμε κοιτώντας συνεχώς το ρολόι μας»

Στη δική σας ζωή ποια σημασία έχει η έμπνευση; Τι είναι η έμπνευση για εσάς;

Νομίζω ότι έμπνευση είναι να δεις κάτι που σε εκπλήσσει και, αντί να νιώσεις ζήλεια γι' αυτό, να πεις: "Θεέ μου, πρέπει να τα καταφέρω καλύτερα στη ζωή μου. Απλώς να κάνω αυτό κάτι σαν αυτό που μόλις έκαναν εκείνοι. Πραγματικά κατάφεραν κάτι". Για μένα κάτι όμορφο δεν υπάρχει για να το ζηλεύω. Ας πούμε, όταν είδα για πρώτη φορά το "Τσίρκο του ήλιου" ["Cirque du soleil"], είπα: "Ουάου, χρειάζεται να τα πάω καλύτερα στη δική μου δουλειά. Κοίτα τι κάνουν! Πήραν πράγματα που ανήκουν στο τσίρκο και τα έχουν ανεβάσει τόσο".

not seem very special to anybody, can sit down and fix it. So, I look at him and consider him a genius, I honestly consider him very talented. On the other hand, some people seem to be talented, but they are just famous people because they were just lucky in their lives. This is very true, especially now in life, you know. Today, you could be famous for all the wrong reasons.

Can someone lose his talent?

I think you could abuse your talent, like you could abuse your body. There are many things that could make your talent diminish. For instance, if you try to create a life where you are trying to please the people close to you, some time you will lose the target that really interests you. On the other hand, it often happens to many people, to deprive themselves of the sense of adventure, only because they don't want to fail, only because they want to stay popular.

Do you have a personal definition of failure?

I believe that failure is an underrated experience. I've learned a lot from failure, you know. A lot of people want to laugh about failure and I think they are missing the point. And I have noticed that those who laugh the loudest are the most unwilling to try anything bold.

What is more important in life? The choices we make or the influences we get?

What is important is to consciously collect positive and constructive experience from an early age. When this happens, we become stronger individuals and we are prepared to make a difference in our adult lives. We are all human and so we share a lot of the same emotions. We all share some harmful things, such as aggressiveness, ego, and jealousy. On the other hand, we all start with more or less the same abilities. From then on, we can make choices trying to change ourselves, regardless of what other people are thinking or how we think we were raised. For example: just because you were raised in a bad environment doesn't mean you have to continue living in that environment or use that as an excuse to reproduce that in your children or push everyone you meet into it.

"There are many benefits in failing. You realize what didn't work. And you desire to fix it. You understand if what you did led you out of your path or not. You realize if it was the whole idea or just yourself"

How important is inspiration in your life? What is inspiration to you?

I think inspiration is when you see something that surprises you and instead of being jealous of it, you think to yourself: "God, I need to be doing better in my life. I'm just doing this, something like what they have just done. They've really done something". To me, seeing something beautiful is not there for me to be jealous of it. When I watched Cirque du Soleil for the first time, I said: "Wow, I need to do better in my own work. Look at what they are doing! They are taking the things that were a part of a circus and have elevated it".

So, you connect success with imagination...

Imagination is useful only when used in a positive way. It's only then that it doesn't have destructive results and can have a beautiful outcome. Some people use their imagination for very destructive purposes. But when it's guideless and without trickery, when the disposition to work really comes from the heart, imagination can serve you really well.

You talked about a beautiful outcome. Is there objective beauty?

Objective beauty would be like Yosemite. It's like talking about a natural wonder of the world, something that everybody can look at and appreciate that it's beautiful. In general, talk about beauty is like talk about black and white. You recognize beauty immediately when you see it. You can see beauty in the gesture of one human to another. You can see outward beauty and recognize it, whether it's a body or it's a geographic location. Beauty is around us. If we bother to look at it, without trying to change it, we will appreciate it even more.

Let's talk about movies... Why are some Hollywood films described as "super productions"? Do you see anything "super" in these movies?

In such cases it's clearly a matter of money; the studio executives refer to amounts of money. But greatness is not defined by how much money you spend or how much something costs. Something really great is something that wants to be passed on later, that has the aspiration of becoming classic. But having a movie make a lot of revenue on its first weekend does not mean much. The opinion of the professional critics does not mean much either. The only true indicator of something great is time.

Your movies are generally very successful in the box office. Have you lost anything because of your success?

In today's world, what you lose with great success is that you lose any chance of anonymity. No one comes to you simply because you are another person, simply to discover you. No one admits that some periods of your life are of little interest and everyone is spying on you, in order to write something about you.

You previously talked about failure. In the end of the day are there many benefits from failure?

What is critical is that success does not break you, does not make you lose confidence in yourself. If this doesn't happen, then there are plenty of benefits. You realize what didn't work and you desire to fix it. You realize if what you did led you out of your path or not. You realize if it was the whole idea or just yourself.

In the beginning of our conversation you talked about your family's relationship with the church. Have you ever been tempted to attribute your success to God's will?

Now this is a very big issue... A lot of people realize that they are not the authors of all their good luck and this makes them think. A few famous or popular people begin to think that it's all because of them, while others think that their good luck has a lot to do with a higher being. In the end, the difference between the two categories has nothing to do with logic, but with faith. Some people say: "We are just lucky to live on Earth". Others say: "There must be someone else who is responsible for this incredible planet, that's blue and green when no other planets around us are".

"When we make a life choice, we make it because we understand that we are choosing something that will lead us to a life of uncomplaining work, a life that does not make us work looking at our watch all the time"

If you had amnesia, what wouldn't you want to ever forget?

The love of my family.

If a child asked you if life is worth living, what would you answer?

I would tell to the child that life is definitely worth living. To me, each opportunity to make a difference in someone's life, even in the smallest way, is a great opportunity.

Άρα συνδέετε το επιτυχημένο αποτέλεσμα με τη φαντασία...

Η φαντασία είναι ωφέλιμη μόνο όταν χρησιμοποιείται με θετικό τρόπο. Μόνο τότε δεν φέρνει καταστροφικά αποτελέσματα και μπορεί να οδηγήσει σε κάποιο όμορφο αποτέλεσμα. Κάποιοι άνθρωποι χρησιμοποιούν τη φαντασία τους για πολύ καταστροφικούς σκοπούς. Όταν όμως δεν υπάρχει διάθεση για χειραγώγηση και για απάτη, όταν η διάθεση για δουλειά έρχεται από την καρδιά, η φαντασία μπορεί να προσφέρει πραγματικά καλές υπηρεσίες.

Μιλήσατε για όμορφο αποτέλεσμα. Υπάρχει αντικειμενική ομορφιά;

Η αντικειμενική ομορφιά είναι κάτι σαν το πάρκο Γιοσέμιτι. Είναι σαν να μιλάμε για ένα φυσικό θαύμα του κόσμου, για κάτι που όλοι το κοιτάζουν και το θεωρούν όμορφο. Γενικότερα, η συζήτηση για την ομορφιά είναι σαν μια συζήτηση για το άσπρο και το μαύρο· αναγνωρίζεις την ομορφιά αμέσως μόλις έρθεις σε επαφή μαζί της. Μπορείς να δεις ομορφιά στη χειρονομία ενός ανθρώπου προς έναν άλλο άνθρωπο. Μπορείς να δεις ξεκάθαρη ομορφιά και να την αναγνωρίσεις, είτε σ' ένα σώμα είτε σ' έναν τόπο. Η ομορφιά βρίσκεται γύρω μας. Αν κάνουμε τον κόπο να την πλησιάσουμε χωρίς να προσπαθούμε να την αλλάξουμε, θα την εκτιμήσουμε περισσότερο.

«Τα οφέλη της αποτυχίας είναι πάρα πολλά. Συνειδητοποιείς τι δεν πήγε καλά. Επιθυμείς διακαώς να το διορθώσεις. Κατανοείς αν αυτό που έκανες σε έβγαλε από τον δρόμο σου ή όχι. Διαπιστώνεις αν έφταιξε το συνολικό σχέδιο ή αποκλειστικά ο εαυτός σου»

Ας μιλήσουμε και για τις ταινίες... Γιατί περιγράφουν κάποια φιλμ του Χόλιγουντ με τη λέξη "υπερπαραγωγή"; Εσείς βρίσκετε μεγαλείο σε τέτοιες ταινίες;

Σε τέτοιες περιπτώσεις το ζήτημα είναι καθαρά οικονομικό· τα στελέχη των στούντιο αναφέρονται σε χρηματικά ποσά. Το μεγαλείο δεν καθορίζεται όμως από το πόσα χρήματα ξοδεύεις ή από το πόσο κοστίζει κάτι. Πραγματικά μεγάλο είναι ό,τι θέλει να διατηρηθεί αργότερα, είναι ό,τι έχει ελπίδες να γίνει κλασικό. Το να κάνει μια ταινία πολλές εισπράξεις το πρώτο Σαββατοκύριακό της στις αίθουσες δεν σημαίνει πολλά πράγματα. Ούτε η γνώμη των επαγγελματιών κριτικών έχει τόση σημασία. Μόνο ο χρόνος θα μας πει αν κάτι έχει μεγαλείο ή όχι.

Οι ταινίες σας σημειώνουν κατά κανόνα μεγάλη επιτυχία στα ταμεία. Έχετε χάσει κάτι λόγω της επιτυχίας σας;

Στον σημερινό κόσμο αυτό που χάνεις με τη μεγάλη επιτυχία είναι κάθε δυνατότητα για ανωνυμία. Κανείς δεν σε πλησιάζει άδοξα ως καθημερινό άνθρωπο, για να σε ανακαλύψει. Κανείς δεν παραδέχεται ότι εποχές της ζωής σου έχουν μικρό ενδιαφέρον και όλοι πασχίζουν να σε κατασκοπεύσουν για να γράψουν κάτι για σένα.

Μιλήσατε προηγουμένως για την αποτυχία. Τελικά έχει πολλά οφέλη;

Το κρίσιμο είναι η αποτυχία να μη σε διαλύσει, να μη σε κάνει να χάσεις την εμπιστοσύνη στον εαυτό σου. Αν δεν συμβεί αυτό, τα οφέλη είναι πάρα πολλά. Συνειδητοποιείς τι δεν πήγε καλά. Επιθυμείς διακαώς να το διορθώσεις. Κατανοείς αν αυτό που έκανες προηγουμένως σε έβγαλε από τον δρόμο σου ή όχι. Διαπιστώνεις αν έφταιξε το συνολικό σχέδιο ή αποκλειστικά ο εαυτός σου.

Στην αρχή της κουβέντας κάνατε λόγο για τη σχέση της οικογένειάς σας με την εκκλησία. Εσείς έχετε νιώσει τον πειρασμό να αποδώσετε την επιτυχία σας στη θέληση του Θεού;

Ανοίγεται μεγάλο θέμα... Πολλοί άνθρωποι συνειδητοποιούν ότι δεν είναι απολύτως υπεύθυνοι για την καλή πορεία τους και αυτό τους οδηγεί σε σειρά συλλογισμών. Μερικοί διάσημοι ή δημοφιλείς αρχίζουν λοιπόν να σκέφτονται ότι τα πάντα οφείλονται στον εαυτό τους, ενώ άλλοι καταλήγουν ότι η καλή τους τύχη έχει μεγάλη σχέση με ένα ανώτερο ον. Τελικά η διαφορά ανάμεσα στις δύο κατηγορίες δεν έχει σχέση με τη λογική, αλλά με την πίστη. Ορισμένοι άνθρωποι λένε: "Όλοι είμαστε απλώς τυχεροί που ζούμε στη Γη". Άλλοι λένε: "Υπάρχει κάποιος που είναι υπεύθυνος γι' αυτό τον άπιστευτο πλανήτη, για τον μοναδικό που είναι μπλε και πράσινος ανάμεσα σε τόσους άλλους πλανήτες".

Αν παθαίνατε αμνησία, τι δεν θα θέλατε να ξεχάσετε ποτέ; Την αγάπη της οικογένειάς μου.

Αν ένα παιδί ρώταγε αν αξίζει τον κόπο να ζούμε, τι θα του απαντούσατε;

Θα έλεγα ότι φυσικά αξίζει να ζούμε. Για μένα η κάθε ευκαιρία να κάνεις τη διαφορά στη ζωή κάποιου, ακόμη και την πιο μικρή, είναι μία σπουδαία ευκαιρία.

KEVIN COSTNER & MODERN WEST
LIVE IN CONCERT
THEATROBADMINTON

ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ 21:00
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: ΤΗΛ. 6981448310
www.kevincostner.gr

Υπό την Αιγίδα

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ: EPT, Athens 95.2, KOSMOS 93.6, mind radio, e-go, City Press, Ticketnet, Public, www.petraterzi.org/tickets

Πως ξεκινήσατε την μουσική σας καριέρα;

Ήμουν 16 χρονών όταν κυκλοφόρησα τον πρώτο μου δίσκο με την Polygram. Είχα φτιάξει μερικές μελωδίες στο πιάνο και αναζητούσα τη συνολική έκφρασή τους μέσα από μουσικές ερμηνείες ηχογραφημένες σε στούντιο. Μερικοί συμμαθητές και φίλοι μαζευτήκαμε και πιστέψαμε στο όνειρο. Δεν θέλαμε να παίξουμε κάτι εύκολο και ευκολοχώνευτο, συνθέσαμε λοιπόν ένα πρωτότυπο δικό μας άκουσμα, ροκ με κλασσική χροιά χωρίς να είναι κλασσικό με την περιορισμένη έννοια, το οποίο ονομάσαμε επική μουσική, όρος που έμεινε. Ο Μάνος Ξυδούς με κάλεσε τότε στην EMI να συνεργαστούμε. Είχα την ιδέα να δημιουργήσουμε έναν ήχο όπου το hard rock και οι αρμονικές επικές μελωδίες θα συνυπήρχαν με την μυθολογική και ιστορική στιχομυθία. Παρόλο που όλοι ήθελαν να δημιουργήσουμε ένα βατό συνηθισμένο σχήμα, εγώ επέμεινα στην «φιλοσοφία» μου και τότε δημιουργήθηκε το ροκ / μέταλ συγκρότημα «Εξόριστοι». Στη συνέχεια όμως όλα πήραν την πορεία τους και έφεραν ακόμη και τον πλατινένιο δίσκο με το τραγούδι «Κάνω Μια Ευχή».

Έχετε στο ενεργητικό σας πολλές διεθνείς διακρίσεις και βραβεία κυρίως στις ΗΠΑ, γεγονός διόλου ευκαταφρόνητο για έναν καλλιτέχνη από μια μικρή χώρα όπως η Ελλάδα. Ποιά είναι αυτά;

Έχω κερδίσει το βραβείο στην κατηγορία Best Classical / Orchestral Composer στα Hollywood Music Awards. Η εκδήλωση έγινε στο περίφημο KODAK Theater Block το 2008. Τα 'Hollywood F.A.M.E Awards' σε συνεργασία με τα 'Los Angeles Music Awards' μου πρόσφεραν το Αστέρι του Χόλυγουντ της 'Λεωφόρου της Δόξας' στη μορφή Βραβείου αναγορεύοντας με ως τον καλύτερο διεθνή συνθέτη για την προσφορά μου στη μουσική. Όσον αφορά αποκλειστικά τώρα τα 'Los Angeles Music Awards', το 2007 κέρδισα το 1ο βραβείο ως ο καλύτερος συνθέτης κλασσικής μουσικής,

Τι σημαίνουν για εσάς αυτές οι διακρίσεις αλλά και η σημαντική βράβευση από το περίφημο περιοδικό BILLBOARD που καθιέρωσε τους Rolling Stones και όχι μόνον;

Κάθε διεθνής βράβευση είναι διαφορετικής σημασίας αλλά ιδίως συναισθηματικής φόρτισης & αγωνίας, ουσιαστικά είναι η αναγνώριση της μουσικής μου δημιουργίας από τους πλέον αρμόδιους φορείς & ανθρώπους της μουσικής και μάλιστα στη "Μέκκα" του entertainment το Hollywood! Πιστεύω πως η βράβευση μου στην κατηγορία Soundtrack/Electronica, από το παλαιότερο και εγκυρότερο μουσικό περιοδικό BILLBOARD, μου έδωσε κουράγιο και ύψιστη ικανοποίηση για τη συνέχιση του έργου μου.

Μιλήστε μας για την παράσταση "The 300 Spartans". Ποιός είναι ο λόγος που επιλέξατε την συγκεκριμένη θεματολογία;

Αν έχετε παρατηρήσει η διαφήμιση της Ελλάδας γίνεται από ξένους και όχι Έλληνες, και κυρίως από τον Αμερικανικό κινηματογράφο.

Ο μουσικοσυνθέτης Δημήτρης Κατής, μέλος της κριτικής επιτροπής του Θεστιβάλ, έχει κατακτήσει με τον δικό του μοναδικό ήχο τον τίτλο του συνθέτη των επικών σασουντρακ. Οι μουσικές συνθέσεις του "composer of the epic scores" όπως τον αποκαλούν στο Λος Άντζελες τα media, έχουν εκδοθεί σε όλο τον κόσμο από διάσημους εκδοτικούς οίκους σε ΗΠΑ, Καναδά και Ευρώπη και έχουν πλαισιώσει εκπομπές θεατρικές, ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές, ντοκυμαντέρ. Πρόσφατα συνέθεσε και την μουσική για την αρχαία τραγωδία «Βάκχες» του Ευριπίδη του Δημήτρη Λοϊζίδα. Παράλληλα ασκεί την δημοσιογραφία σε εφημερίδες και στο ραδιόφωνο.

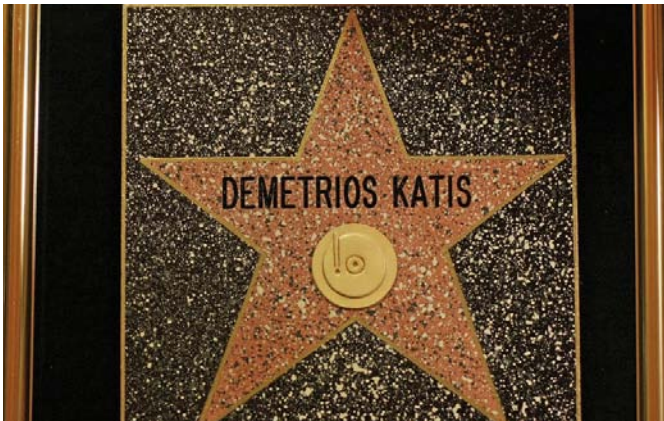
Εν αντιθέσει με αυτά που νομίζει ο κόσμος, στην Αμερική αγαπούν την αρχαία ιστορία των Ελλήνων και διψούν για τέτοια θεάματα. Εδώ λοιπόν είμαστε να συμβάλλουμε όσο μπορούμε με το έργο. Με τη μουσική μου θα προσπαθήσω να περάσω ηχητικά αυτή την παγκόσμια ιστορία των 300. Οι "300 Σπαρτιάτες" είναι ένα μουσικό σόου με εμβόλιμα χορευτικά και δραματοποιημένα χορικά εμπλουτισμένο με συμφωνική και ροκ μουσική, ένα είδος light opera. Οι "300 Σπαρτιάτες" φέρνουν μουσικά και οπτικά την ιστορία δίπλα στους νέους και διαφημίζουν τη χώρα μας στο εξωτερικό, ύστερα από την τεράστια απήχηση που είχε η κινηματογραφική ταινία πριν 2 χρόνια. Καλλιτέχνες από τη Λυρική Σκηνή, την Κρατική Ορχήστρα, τη συμφωνική της ΕΡΤ, είναι μερικοί εκ των μουσικών συντελεστών και ερμηνευτών. Τη χορευτική ομάδα απαρτίζουν νέες, μέλη της Εθνικής μας Ολυμπιακής ομάδας του Πεκίνου, αθλήτριες με Πανευρωπαϊκά μετάλλια και σπουδαίες χορεύτριες. Η πρεμιέρα έγινε στο Ζάππειο Μέγαρο στις 15 Ιουνίου και ακολούθησαν εμφανίσεις σε όλη την Ελλάδα.

Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια;

Στις 19 Νοεμβρίου θα πρέπει να βρίσκομαι στο Χόλλυγουντ διότι για ακόμη μία φορά είμαι υποψήφιος στα Hollywood in Media Awards. Τον Γενάρη μαζί με τη συγγραφέα Ιουστίνη Φραγγούλη, ετοιμάζω ένα μουσικό βιβλίο στο Μόντρεαλ του Καναδά. Επίσης ετοιμάζω 3 καινούργια video clips, συνεργασίες με καλλιτέχνες από Ελλάδα και εξωτερικό καθώς και την περιοδεία των "300 Σπαρτιατών" σε Ελλάδα και εξωτερικό.

Demetrios Katis | Music Composer

How did you start your music career?

When I was 16, Polygram released my first album. I had some tunes composed on piano and I felt that ultimate need to be fully arranged and recorded. My first band was composed by a few good friends and classmates. The 1st album was called *"Dorians, return to Earth"*, symphonic Rock music. Well instead of doing pop or folk, easy listening music, I followed the hard way & made music for a certain musical taste of people. Manos Xydous from EMI invited me to his office to discuss about a new idea of mine, making Hard Rock Music with Epic proportions having as main theme Greek mythological & historical references. The only thing we had to do was to put on some great lyrics in Greek. the album released we got the platinum record with the song *"Kano Mia Efchi"* (I make a wish). That was the beginning of my musical path. The creation of the Epic Metal Band *"Exoristoi"* (Exiles) was done.

You have been awarded quite a few times. Tell us about your international awards & honorable mentions mainly in the US.

I won the Award for best composer in the classical/orchestral category at the *"Hollywood Music Awards"*. The Hollywood Music Awards was presented he *'Hollywood Highlands'* I was presented with a framed Hollywood Star from 'walk of fame' by the "Los Angeles Music Awards" & "Hollywood F.A.M.E Awards" as a Winner in the *'International Best Composer'* category. Back in 2007 I've been nominated two times for the Los Angeles Music Awards and finally I was presented with the Award in the best classical composer category. That was one of my most happy moments in my life.

All those awards what do they mean to you? Also BILLBOARD is the most famous music magazine in the world and bands like 'Rolling Stones' owe their success to its publications. How do you feel about your last year's award by the BILLBOARD World Song Contest?

Every international award has a different significance to me. Only the emotional charge and the breathless suspense remains the same until you hear from the speakers your name as an Honoree. It is very important people like legendary Jim Halsey (President Billboard WSC) to acknowledge your talent. I was presented with the Award in the Soundtrack / Electronica category, March 2008.

You have prepared a unique show called the "300 Spartans", tell us all about this spectacular show.

"300 Spartans" is a Symphonic Rock Opera with many electronic elements, it is a musical tribute to the glorious ancient history and that ultimate battle for freedom. Great performers from the Greek National Opera, National Philharmonic Orchestra & Acropol Theater are included. Classical Orchestral Music with equal electronic proportions blended with the sounds of Rock and the dancing of beautiful performers & actors. It is a Music Concert, a spectacular show with interstitial dancing & acting parts. We will bring the show on stage anywhere in this world if we would be asked for.

The composer Demetrios Katis, member of the jury committee, is known as the composer of the epic scores. Dozens of his music tracks have been released via many film music publishing & library companies throughout the world and placed on Tv shows, radios, theatricals etc. Recently he has successfully completed the theatrical play tour *"Bacchae"* of Euripides by Demetrios Loizides. He is also an acknowledged journalist.

A few words about your future plans.

Nov. 19th I'll be at the Hollywood Music in Media Awards since I have been nominated once again. I am working with the writer Justine Frangouli. on a new project of an audio book which is going to be recorded & released in Montreal, Canada next year. 3 video clips are being scheduled for shooting. Most important is the forthcoming tour of the *"300 Spartans"* worldwide.

Tony Srour | Σκηνοθέτης

Μετά από μακρόχρονη επιτυχημένη πορεία στο διεθνή χώρο της παραγωγής και περίπου τρία χρόνια παρουσίας με δικό του γραφείο στην Ελλάδα, ο κύριος επιχειρηματίας, σκηνοθέτης και παραγωγός Tony Srour δηλώνει δυναμικά παρών στην ελληνική διαφημιστική παραγωγή. Φέτος αποτελεί και μέλος της κριτικής επιτροπής του φεστιβάλ της Κύπρου.

Η Ελλάδα αποτελεί μια πολύ μικρή αγορά. Με ποιους τρόπους πιστεύετε ότι μπορεί να επεκταθεί;

Όντως η Ελλάδα αποτελεί μια μικρή αγορά, οι δυνατότητες της όμως είναι πολύ μεγάλες. Αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι στην χώρα αυτή υπάρχουν πολλοί νεαροί και ταλαντούχοι σκηνοθέτες, με τους οποίους υπάρχει από πλευράς μου στενή συνεργασία. Με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να επεκτείνουμε αφενός την αγορά από την άλλη να φτάσουμε τα διεθνή επίπεδα ποιότητας στο θέμα των παραγωγών.

Το “Mamma Mia” και το “My Life in Ruins”, είναι δυο ταινίες που γυρίστηκαν πρόσφατα στην χώρα μας. Τι πιστεύετε ότι πρέπει να γίνει ούτως ώστε η Ελλάδα να αποτελέσει δυνατοί παίκτη ως προορισμός γυρισμάτων στην παγκόσμια αγορά; Εσείς προωθείτε την Ελλάδα ως τόπο παραγωγής στους διεθνείς σας πελάτες;

Η Ελλάδα είναι εκπληκτικός προορισμός για πραγματοποίηση γυρισμάτων, όσον αφορά στις τοποθεσίες, φυσικές ομορφιές και κλιματολογικές συνθήκες. Το θέμα είναι ότι υπάρχουν πάρα πολλές γραφειοκρατικές δυσκολίες, που βάζουν εμπόδια στην παραγωγή. Η Ελλάδα είναι εκπληκτικός προορισμός για πραγματοποίηση γυρισμάτων, όσον αφορά στις τοποθεσίες, φυσικές ομορφιές και κλιματολογικές συνθήκες. Το θέμα είναι ότι υπάρχουν πάρα πολλές γραφειοκρατικές δυσκολίες, που βάζουν εμπόδια στην παραγωγή. Επίσης, πολλές τοποθεσίες είναι μεν πολύ όμορφες, όμως είναι απομακρυσμένες, σε σημεία όπου δεν υπάρχει ανεπτυγμένη υποδομή για να στηρίξει την παραγωγή. Το να πάει λοιπόν κανείς εκεί, σε ένα νησί για παράδειγμα, προϋποθέτει μεγάλη επένδυση σε logistics. Αυτό αυξάνει το κόστος όπως καταλαβαίνετε, χωρίς από την άλλη πλευρά να αντισταθμίζεται με κατάλληλη υποστήριξη από το κράτος και τους αρμόδιους φορείς... Προσωπικά, δεν είχα ποτέ σοβαρό πρόβλημα με τις ελληνικές αρχές, για να πάρω μια άδεια ας πούμε για γύρισμα σε ένα μέρος. Στηρίζομαι σε συνεργάτες που γνωρίζουν καλά αυτές τις διαδικασίες και ξέρουν να τις αντιμετωπίσουν.

Είστε μέλος της κριτικής επιτροπής του φεστιβάλ της Κύπρου. Πως ξεκίνησε η συνεργασία σας και ποια είναι η γνώμη σας γι' αυτό;

Γνώρισα την οργανώτρια και ψυχή του φεστιβάλ, την κα Πέτρα Τερζή, πέρυσι στην Κύπρο. Το φεστιβάλ μου άρεσε πολύ και αμέσως προσφέρθηκα να βοηθήσω. Φέτος, όταν η κα Τερζή, με προσέγγισε και μου πρότεινε να γίνω μέλος της κριτικής επιτροπής, ενθουσιάστηκα. Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντική η υλοποίηση του συγκεκριμένου φεστιβάλ και εγώ προσωπικά υποστηρίζω ως χορηγός την εδραίωση του. Μέσω του φεστιβάλ η προβολή που μπορεί να επιτευχθεί για τις ταινίες αλλά και για τον ίδιο τον τόπο είναι τεράστιες.

Θα μπορούσατε να φανταστείτε ένα film market στο πλαίσιο των φεστιβάλ Κύπρου και Κορίνθου στο μέλλον;

Για το φεστιβάλ της Κορίνθου είναι ακόμη πρόωρο να πει κανείς εάν μπορεί να αναπτυχθεί ένα μάρκετ, με τη έκταση που υπάρχει π.χ. στο φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης, το οποίο γιορτάζει φέτος και

Συνέντευξη στην Ρέα Κατσανεβάκη για το περιοδικό CINE@ART
Interviewed by Rea Katsanevaki for CINE@ART magazine

τα 50 του χρόνια. Μιλάμε δηλαδή για ένα εδραιωμένο φεστιβάλ που έχει τεράστια απήχηση στο εξωτερικό. Το φεστιβάλ της Κορίνθου έχει να ανταγωνιστεί πολλά άλλα φεστιβάλ του ίδιου βεληνεκού στην Ελλάδα. Αντίθετα θεωρώ ότι υπάρχουν πολλές δυνατότητες για το φεστιβάλ της Κύπρου να αναπτυχθεί ακόμη περισσότερο. Το θεωρώ μια μεγάλη ευκαιρία για το νησί, που σήμερα είναι γνωστό απλά ως ένας τουριστικός προορισμός να ακουστεί διεθνώς σε έναν άλλο τομέα, αυτόν του κινηματογράφου που προσδίδει κύρος και λάμψη. Για παράδειγμα αναφέρω το φεστιβάλ κινηματογράφου του Ντουμπάι, που ξεκίνησε πριν από λίγα χρόνια και το οποίο πλέον έχει αποκτήσει σημαντική θέση στην ατζέντα των κινηματογραφιστών αλλά και των φίλων του κινηματογράφου παγκοσμίως. Αυτό όμως μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω μιας αμέριστης κυβερνητικής στήριξης και γενναίας κρατικής χρηματοδότησης. Ας ελπίσουμε ότι αυτό θα γίνει στο άμεσο μέλλον.

After a long-lasting career in international production as well as a three-year dynamic presence in Greece, Cypriot businessman, director and producer, Tony Srour declares himself actively present in the greek advertising production. This year is also a member of the Cyprus Film Festival jury.

Greece is a really small film market. What potentials are there so that it can be expanded?

Greece constitutes a small market, its potential though is enormous, because many young and talented directors work here. We are working with them very closely in order to expend the business and lead it to international standards.

“Mamma Mia” and “My life in Ruins” are two recent films which have been shot in Greece. What other preconditions should there be so that more productions are implemented in our country?

Greece is an astonishing destination for realization of shootings, because of the great localities, its natural beauties and climatic conditions. But the existing bureaucratic difficulties put obstacles in the production. Also, a lot of places are very beautiful but on the same time remoted with no existent developed infrastructure to support a production. So, a big investment in logistics is definitely needed for a shooting on an island for example. As you understand this increases the cost without compensation or support by the state and the institutions or significant tax breaks We must provide services and incentives for producers and studios to take the decision to film in Greece. Personally, I had never a serious problem with the Greek authorities, in order to get a licence for a shooting. I trust completely my collaborators who know well the process and how to deal with an eventual problem.

What is your connection to the festival and how do you see initiatives like this?

Last year I met the organizer Mrs Petra Terzi during the festival. I liked the festival and immediately I offered my services. This year my company is also a sponsor. This year, when Mrs Terzi, approached me about being a jury member I was intrigued with the idea. I think that this festival is a very good initiative that helps the country to be exposed to the entire world in this specific field.

Could you see a film market taking place in Cyprus and in Corinth within the framework of the festivals in the future?

I think it's premature to foresee if another film market can develop. The biggest film market exists at the festival of Thessaloniki, which celebrates this year its 50th anniversary impact abroad. There is also a great rivalry between small festivals in Greece. But I consider that the festival of Cyprus has an enormous potential to be developed. I find that there is a great opportunity not to be missed for the island of Cyprus to be exposed to the entire world not simply as a tourist destination but also a cinephil's destination. A good example is the cinema festival of Dubai, that began few years ago and which has acquired important position in the filmmakers agenda. This however can be achieved only through governmental support and financing. The state should embrace the festival. Let's hope that it will be taken more generously in the future.

Την είδαμε για πρώτη φορά να διαπρέπει στη μεγάλη οθόνη με το ρόλο της Shelly Webster, στο θρίλερ του 1994, Το Κοράκι. Στη συνέχεια το hit single της με τίτλο "The Message" μας τη σύστησε ξανά ως ταλαντούχα μουσικό. Πρόκειται να μας εκπλήξει ακόμα μια φορά με το ταλέντο της στη σκηνοθεσία αυτή τη φορά, αφού προετοιμάζει δύο ταινίες. Εν τω μεταξύ επισκέπτεται τη Κύπρο ως μέλος της κριτικής επιτροπής.

Συστηθήκατε στο ευρύ κοινό ως ηθοποιός, ωστόσο συνεχίσατε την πορεία σας στη show business ως μουσικός. Ποια μορφή τέχνης θα λέγατε

ότι σας βοηθά να εκφραστείτε περισσότερο και γιατί;

Στάθηκα αρκετά τυχερή ώστε να δουλέψω και στη μουσική και την κινηματογραφική βιομηχανία σαν ηθοποιός και ερμηνεύτρια. Πρόσφατα μετακινήθηκα πίσω από την κάμερα και προσπαθώ να χαράξω μια νέα καριέρα ως σεναριογράφος/σκηνοθέτης, γεγονός που με κατατάσσει στους multi media καλλιτέχνες. Το να εκφράζομαι δημοσίως είναι πολύ σημαντικό διότι έχω κάποιες απόψεις για τη ζωή αλλά και ιστορίες να διηγηθώ, ιστορίες που συνηγορούν στην αλλαγή προς το καλύτερο. Δεν το πιστεύω αυτό επειδή είμαι καλλιτέχνης ή ίδια, αλλά επειδή θεωρώ σημαντικό αυτή η αλλαγή να πραγματοποιηθεί μέσω της Τέχνης, αφού εκτός από την Αγάπη η Τέχνη είναι το μεγαλύτερό μου πάθος. Και ανεξάρτητα αν προέρχεται μέσα από ένα τραγούδι, ένα ρόλο, ή μια ταινία που σκοπεύω να γυρίσω, το αποτέλεσμα είναι πάντα το ίδιο.

Έχετε ελληνοκυπριακή καταγωγή. Παρόλα αυτά είστε πολύ πιο διάσημη στο εξωτερικό. Είναι κάτι που συμβαίνει συχνά, ωστόσο ποια είναι η δική σας προσωπική εμπειρία;

Λοιπόν, μεγάλωσα στη Βόρεια Αμερική. Παρόλο που γεννητικά είμαι συνδεδεμένη με την Ελλάδα, ήταν επόμενο το πρώτο μου ένστικτο ως καλλιτέχνης να είναι να ακολουθήσω μια καριέρα στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου κύρια γλώσσα είναι τα Αγγλικά. Παρόλα αυτά έχω προσπαθήσει να διατηρώ πάντα την επαφή μου με τις ρίζες μου. Για το λόγο αυτό θα ήμουν κατενθουσιασμένη στην προοπτική του να δουλεύω στην Ελλάδα και στην Κύπρο, και ειδικά ως σκηνοθέτης/ηθοποιός.

Ποια είναι η άποψή σας για το Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ της Κύπρου; Πώς νιώθετε για τη συμμετοχή σας στην Κριτική Επιτροπή του Φεστιβάλ;

Άκουσα για το φεστιβάλ πρώτη φορά πριν από αρκετά χρόνια από έναν παλιό φίλο, το Ρένο Χαράλαμπίδη και τον Φαίδωνα Παπαμιχαήλ το νεότερο, οι οποίοι προσπαθούσαν μέσω ενός τηλεφωνήματος στο οποίο συμμετείχαμε και οι τρεις, να με πείσουν να γίνω μέλος της Κριτικής επιτροπής. Φυσικά ενθουσιάστηκα στην ιδέα του να είμαι μέλος του φεστιβάλ, όχι μόνο επειδή σπούδαζα στη Σχολή Κινηματογράφου USC, αλλά επίσης επειδή ένα τέτοιο φεστιβάλ επιτρέπει σε ταλαντούχους νέους σκηνοθέτες να προβάλλουν τη δουλειά τους σε ένα διεθνές επίπεδο. Δυστυχώς δε μπορούσα να συμμετάσχω αφού ετοίμαζα την πρώτη μικρού μήκους ταινία μου για τη Σχολή. Όσον αφορά την φετινή μου συμμετοχή στην Κριτική Επιτροπή του Φεστιβάλ, είμαι κατενθουσιασμένη.

Ποιο «Μήνυμα» θα αποκαλύπτατε στο κοινό του Διεθνούς Κινηματογραφικού φεστιβάλ Κύπρου και τους θαυμαστές σας;

Ότι το Διεθνές Κινηματογραφικό φεστιβάλ Κύπρου θα μπορούσε να αποτελέσει έμπνευση σε μελλοντικούς σκηνοθέτες όχι μόνο στην Ελλάδα και στην Κύπρο αλλά και σε όλο τον κόσμο. Και επίσης θα ήθελα να εκφράσω από καρδιάς ένα βαθύτατο ευχαριστώ στην Πέτρα Τερζή που μου επέτρεψε να αποτελέσω μέλος αυτού του υπέροχου φεστιβάλ.

Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια;

Αυτή τη στιγμή βρίσκομαι στο στάδιο συγγραφής και ανάπτυξης δύο ταινιών που θα γυριστούν στην Αθήνα και το Λος Άντζελες. Μια από αυτές αφορά την ιστορία ενός παιδιού με ελληνοαμερικανική καταγωγή που μεγαλώνει στις Ηνωμένες Πολιτείες στα τέλη του 1970...

We first saw her hitting the big screen as Shelly Webster in the 1994 action thriller, The Crow. She carried on enchanting the audiences with her astonishing beauty and acting abilities both through film and TV. Later on "The Message" her 1992 hit single, introduced her again to us as a talented musician. She is about to surprise us once again with her talent as a director this time, as she is making preparations to direct two feature films. In the meanwhile she is visiting Cyprus as member of the Cyprus International Film Festival Jury.

You have been introduced to the audience as an actress but you have carried on through show business, interfering with music. What form of art would you say helps you express yourself better and why?

I've been fortunate enough to work in both the music and film industry as an actress and a recording artist. Recently, I've gone on the other side of the camera and am currently pursuing a career as a writer/director – which would technically qualify me as a multi-media artist. Expressing myself in public is important because I have opinions about life, and stories to tell --- stories that advocate change for the better. Not only because I am an artist, but because it's important to me that change be made through art, because aside from love, art is my greatest passion. And whether it's through a song, a character, or a film that I intent to direct, the outcome is still the same.

You have Greek-Cypriot roots. Nevertheless you are much more famous abroad. This is happening quite often, but what is your opinion since you have this personal experience?

Well, naturally, I've grown up in North America. And although I'm genetically linked to Greece, it makes sense that my first instinct as an artist was to pursue a career in the United States, where English is the primarily language spoken. However, I have always tried to stay in touch with my ancestry. And for this reason, the prospect of working in both Greece and Cyprus is beyond exciting. Especially as a director/actress.

What is your opinion about Cyprus International Film Festival? How do you feel participating in it as a member of the Jury?

I first heard about the festival through an old friend, Renos Haralambidis, and the late Phedon Papamichael who had both called me over a three way phone call to pitch me the idea of participating as a jury member several years ago. Naturally, I was thrilled about the possibility of being a part of the festival, not just because I was studying to be a filmmaker at USC film school but also, because this kind of film festival allows talented new artists the golden opportunity to have their work seen on an international level. Unfortunately, I couldn't participate because I was in the middle of filming my first short film at USC film school. As for being a member of this years' jury, I am extremely excited to be a part of it. Not to mention how anxious I am to see this years' selection of films. And I know it will be a tough process making my final decision, because from what I've been told, all of the films are great. Have you seen any of the films in Competition and what do you think about them, production wise and/or art wise? I have seen one film in particular as of date and judging by the high production value of it, I look very forward to seeing more. Which, naturally, as a Greek American, makes me very, very proud. Unfortunately, I couldn't participate because I was in the middle of filming my first short film at USC film school. As for being a member of this years' jury, I am extremely excited to be a part of it.

What "message" would you reveal to the audience of Cyprus International Film Festival and your fans?

That the Cyprus International Film Festival should serve as an inspiration to future filmmakers, not only in just Greece and Cyprus, but also around the world. And that I would like to extend a heartfelt thanks to Petra Terzi for allowing me the opportunity to be a part of such a wonderful festival.

What are your future plans?

I am currently writing and developing two feature films that I intend to direct in both Athens and Los Angeles. One of which involves a Greek American child growing up in the USA in the late 70's...

Ο Σωκράτης Λαμπρόπουλος είναι ένας από τους ανερχόμενους καλλιτέχνες στο χώρο του Θεάτρου και των Εικαστικών Τεχνών. Είναι κάτοχος B.A. & Master of Arts in Design. Φέτος αποτελεί και μέλος της κριτικής επιτροπής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Κύπρου.

Κύριε Λαμπρόπουλε πείτε μας πως ξεκινήσατε την ενασχόλησή σας με τις εικαστικές τέχνες και το video art;

Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, προσπαθούσα πάντα να αποτυπώσω εικόνες που στροβιλίζονταν στο κεφάλι μου. Το βασικό πρόβλημα ήταν ότι αυτές οι εικόνες, ήταν ιστορίες. Έτσι προσπαθούσα και ακόμα προσπαθώ να φτιάξω ζωγραφικούς πίνακες που εμπεριέχουν μια ιστορία, ένα παραμύθι. Μέσα από αυτές τις ιστορίες εκφραζόμουν και ζούσα στον δικό μου φανταστικό κόσμο. Αργότερα ήρθαν οι σπουδές πάνω στις καλές τέχνες και εκεί γνώρισα το video art. Αυτόματα, η μονοδιάστατη ακίνητη εικόνα, μπορούσε μέσα από την εννοιακή τέχνη και το video art να γίνει κινούμενη εικόνα.

Ποια είναι η θεματολογία που προτιμάτε και πώς την διαπραγματεύεστε;

Θα έλεγα ότι μάλλον τα θέματά μου είναι ανθρωποκεντρικά αλλά όχι προσωπικά. Δηλαδή δεν ασχολούμαι με κάτι που μπορεί να φέρει στην επιφάνεια το πρόβλημα ενός συγκεκριμένου ανθρώπου ή την δική μου ψυχοσύνθεση. Με ενδιαφέρουν προβλήματα που αγγίζουν τον κάθε άνθρωπο, όπως είναι η ζωή του μέσα στην κοινωνία, ο ελάχιστος χρόνος που απομένει, ή ένας πόλεμος, μια κάμερα παρακολούθησης που άγρυπνα καταγράφει όλες μας τις κινήσεις. Η εμμονή μου με αυτήν την θεματολογία με κάνει πολλές φορές να ψάχνω λύσεις για το πώς μπορούμε να διαχειριστούμε αυτήν την κατάσταση και γυρνά μόνιμα στην ιδέα της αλλαγής, της διαρκής μετάλλαξης των συμπεριφορών του χώρου και του χρόνου που τελικά διαμορφώνουμε οι ίδιοι. Η διαδικασία της διαπραγματεύσεως και διαχείρισης αυτών των project με οδήγησε στην δημιουργία σκηνογραφικών χώρων που μπορούν να εξυπηρετήσουν το ζητούμενο και να το παρουσιάσουν, και βεβαίως την εμπλοκή πολλών μορφών τέχνης συνδυασμένες τελικά πάνω σε μία σκηνή που να τις υποστηρίζει. Έτσι η μονοδιάστατη κινούμενη εικόνα γίνεται πλέον τρισδιάστατη, σε ένα είδος θεατρικής παράστασης. Η τελευταία μου παραγωγή *Romeo & Juliet* αλλά και άλλες παλαιότερες όπως το *Modern City*, *Global Ballet & Concert*, προσπαθούν να διαπραγματευτούν αυτά τα θέματα της αλλαγής και της μετάλλαξης, με τον συνδυασμό του θεάτρου του λόγου, του χορού και των εικαστικών τεχνών.

Πώς αποφασίσατε να είστε ένας από τους συνεργάτες του φεστιβάλ της Κύπρου;

Καταρχήν είμαι φαν του κινηματογράφου. Δεύτερον, συμμετείχα στο πρώτο διεθνές φεστιβάλ της Κορίνθου όπου είχα αναλάβει την δημιουργία των τελετών έναρξης και λήξης. Στο φεστιβάλ αυτό ανάδοχος ήταν η εξαιρετική κα Τερζή Πέτρα, με την οποία για πολλούς μήνες βρισκόμασταν σε συνεχή συνεργασία για την προετοιμασία. Με πολύ ενδιαφέρον παρακολούθησα και την εξέλιξη του φεστιβάλ της Κύπρου που πλέον έχει γίνει θεσμός και αυτό φαίνεται από τις υψηλού επιπέδου ταινίες που παρουσιάζονται. Η πρόταση της κας Τερζή να είμαι στα μέλη της κριτικής επιτροπής, αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για μένα.

Ποια είναι τα σχέδιά σας για το μέλλον;

Οι εμμονές μου επανήλθαν και τώρα που μιλάμε σχεδιάζεται μια νέα παράσταση με σύγχρονο χορό, παντομίμα, θέατρο και video art που διαπραγματεύεται την διαστολή και συστολή του χρόνου, λόγω των παραγόντων που περιβάλλουν το σημερινό άνθρωπο.

Socrates Lambropoulos is an upcoming artist in the area of Theatre and Fine Arts field. He holds degrees in design (B.A. and M.A.). This year, he is a member of the Cyprus International Film Festival Jury.

Mr. Lambropoulos, please tell us how did your involvement with conjectural arts and video art began?

This story starts many years back, since I can remember myself. I have continuously tried to bring into life the images that come in to my head. The basic problem was that these images were stories. So I tried and I continued to try to build paintings that involve a story, a myth. Through these stories I was expressing myself and lived in my own imaginary world. Later, during my studies on Fine arts, I was introduced to video art. Automatically, via conceptual and video art the one-dimensional image became alive through animation.

What is your preferred usual issues and how do you negotiate with these as an artist?

I'd say that my themes are anthropocentric but not on the personal level. I mean, I don't pry in any way that could bring up the personal problems of a person or my psyche. I'm interested in everyday problems that concern every man, such as the life inside a society, the short amount of time that is left, a war burdened world or a camera that monitors all of our moves. My obsession with these issues makes me wonder how can we manage situations and I always end up with the idea of change, the continuous transformation of the behaviors of time and space that we ourselves mold or shape. The means of negotiating and managing such projects which we, after all, shape for ourselves. The negotiation and administration procedure of these projects lead me to the construction of thematic scenes that can serve the desired goal and present it and to several different art media combined all together on a stage that can support them. So, the one-dimensional picture becomes three-dimensional, in a sort of a theatrical performance. My last production "*Romeo & Juliet*" and others before that, such as "*Modern city*" and "*Global ballet & concert*", try to deal with these matters of transformation and change, combined with the theatrical speech, dance and Fine Arts.

What prompted you in being an associate member of the Cyprus Film Festival?

First of all, I am a big screen fan and I did participate in the First Corithian Film Festival as an organiser. I was in charge of creating and directing the opening and closing ceremonies. The contractor of this festival was the fabulous Mrs Petra Terzi with whom we were in a very close contact all the months preceding the opening of the festival regarding all aspect of the preparation and presentation. I followed with great interest the progress of the Cyprus Festival since it has become an established event with the high quality films that are presented through it. Consequently I felt honored with Mrs Terzi's proposal to be part of the panel of judges deciding the awards.

What are your future plans?

My obsessions are back and as we speak a new project which deals with time, its expansion and contraction, is in the works and will be negotiated via contemporary dance, pantomime, theatre and video art all addressing the problems and issues modern man- today's human beings are faced with.

Ελένη Πετροπούλου | Ηθοποιός

Πότε ξεκίνησε η ενασχόληση σας με το θέατρο;

Από την εφηβική ηλικία ασχολήθηκα ερασιτεχνικά με το θέατρο και ταυτόχρονα μελετούσα θεατρικούς συγγραφείς που με ενέπνεαν.

Ποιες σπουδές έχετε ακολουθήσει;

Τελειώνοντας το Λύκειο, σπούδασα αισθητική και αμέσως μετά μήκα στην Ανωτέρα σχολή Δραματικής τέχνης του αείμνηστου Κύπριου θεατράνθρωπου Διομήδη Φωτιάδη

από την οποία αποφοίτησα με άριστα. Συνέχισα τις σπουδές μου και αποφοίτησα από την Δημοτική Ανώτερη σχολή Δραματικής τέχνης του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Αγίας Βαρβάρας. Ταυτόχρονα παρακολούθησα μαθήματα σκηνογραφίας στο τμήμα θεατρικών σπουδών του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών κοντά στην κορυφαία σκηνογράφο Λαλούλα Χρυσικοπούλου

Εκτός από τον θεατράνθρωπο Διομήδη Φωτιάδη με ποιους άλλους δασκάλους συνεργάστηκες;

Στις σχολές που σπούδασα, είχα την τιμή να συνεργαστώ με μεγάλους δασκάλους του θεάτρου και του κινηματογράφου όπως προείπαμε ο Διομήδης Φωτιάδης και οι Βούλα Ζουμπουλάκη, Αλεξάνδρα Λαδικού, Γιώργος Σκαλενάκης, Καίτη Ιμπροχώρη, Βιβέττα Τσιούνη, Πόπη Παπαδάκη, Δημήτρης Παπαγιάννης, Γιάννης Βόγλης, Γιάννης Ζουγανέλης, Ανδρέας Θωμόπουλος, και Περικλής Μουστάκης.

Πείτε μας λίγα λόγια για την επαγγελματική σας πορεία ως ηθοποιός.

Το 2002, δημιούργησα μαζί με συναδέλφους τη θεατρική ομάδα *Interaction*, που παρουσίασε 4 μονόπρακτα του Τένεσσι Ουίλιαμς σε σκηνοθεσία Διομήδη Φωτιάδη. Την επόμενη χρονιά παρουσίασε το έργο *‘Τι σημασία έχει να είναι κανείς σοβαρός’* του Όσκαρ Ουάιλντ. Το 2003 ίδρυσα την καλλιτεχνική εταιρία *Global arts* μαζί με τους Σωκράτη και Γιώργο Λαμπρόπουλο και τον Γιάννη Μούτσο. Την ίδια χρονιά παρουσιάσαμε το πολυθέαμα *‘Global Ballet & Concert’*. Το 2004 συμμετείχα στη δημιουργία και έπαιξα στο πολυθέαμα *‘Αφιέρωμα στους Ολυμπιακούς αγώνες της Global arts’*. Παράλληλα έπαιξα στην παράσταση *‘America Hurra’* του Jean Claude Van Itallie, σε σκηνοθεσία Περικλή Μουστάκη στην Αθήνα και συμμετείχα και έπαιξα στο πολυθέαμα *‘Modern city’* το οποίο παρουσιαζόταν για 2 χρόνια. Το 2007 έπαιξα σε πρωταγωνιστικό ρόλο της Μάρθας στο έργο του Άλμπερτ Καμύ *‘Η Παρεξήγηση’* σε παραγωγή Global arts και σκηνοθεσία Σωκράτη Λαμπρόπουλου. Το 2007-08 έπαιξα στην παιδική παράσταση του Αντουάν ντε Σαιντ Εξυπερί *‘Ο μικρός πρίγκιπας’*. Την ίδια χρονιά παρουσίασα τις τελετές έναρξης και λήξης του 1ου Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου στην Κόρινθο. Το 2009 έπαιξα σε πρωταγωνιστικό ρόλο της Ιουλιέτας στην παράσταση σύγχρονου χορού και θεάτρου *‘Ρωμαίος και Ιουλιέτα’* του Ουίλιαμ Σαίξπηρ. Από το 2006 έως και σήμερα διδάσκω στα Global Arts Studios εργαστήρια ελευθέρων, με έδρα την Κόρινθο, στο Τμήμα Δραματικής Τέχνης θεατρικό παιχνίδι, δραματοποίηση παραμυθιού και ποιήματος, αυτοσχεδιασμό, στάση σώματος, ορθοφωνία για παιδιά, και υποκριτική, δραματολογική ανάλυση κειμένου, Ιστορία θεάτρου, αυτοσχεδιασμό, θεατρικό παιχνίδι, πρόγραμμα χαλάρωσης, στάση σώματος, ορθοφωνία στα επαγγελματικά τμήματα ενηλίκων. Εχω συμμετάσχει ως ηθοποιός σε πολλά video art που έχουν παρουσιαστεί σε εικαστικές εκθέσεις στην Αθήνα και έχει δανείσει τη φωνή μου σε παιδικά παραμύθια.

When did your involvement with the theatre began?

I began amateur acting when I was in my teens while at the same time I was studying theatrical writers I found inspiring.

Tell us about your studies...

After high school I studied Beauty Therapy and right after that I was accepted at the highly accredited Drama School of the ever memorable Cypriot theater persona Diomids Fotiadis under whom I studied and graduated with honors. I continued my studies and I graduated from the Agia Paraskevi of Athens Accredited Drama School that was held by their cultural and spiritual center.

Who else did you work with besides the great persona of Theatre Diomidis Fotiadis?

I had the honor during my theatrical studies to meet and work with great teachers in the field of theatre and cinema such as Voula Zoumpoulaki, Alexandra Ladikou, George Skalenakis, Kaiti Imbrohori, Vivetta Tsiouni, Popi Papadaki, Dimitris Papagiannis, Giannis Voglis, Giannis Zouganelis, Andreas Thomopoulos and Periklis Moustakis. At the same time, I followed stage-design classes, delivered by the top greek stage-designer Mrs. Laloula Chrisikopoulou, at the Theatrical Studies department of University of Athens.

Please tell us a few words about your professional achievements as an actress.

In 2002, I created with a few fellows, the theatrical group *‘Interaction’*, which presented 4 one-act plays of Tennessee Williams, directed by Diomidis Fotiadis. In 2003, our group presented the play *‘The Importance of Being Earnest’* by Oscar Wilde, directed by Diomidis Fotiadis, sceneries by Socrates Lambropoulos and music by John Moutsos, in Athens. In 2003, I founded the non profit artistic company *‘Global arts’*, with Socrates and George Lambropoulos and John Moutsos. The same year we presented the show *‘Global ballet & concert’*. In 2004, I participated as a creator and actress in the the show *‘Dedicated to Olympic games’* by Global Arts. In 2004, I played in the theatrical piece *‘America hurrah’* by Jean Claude Van Itallie, directed by Periklis Moustakis, in Athens. At the same time, I participated in the show *‘Modern city’*, which was presented for 2 years. In 2007, I starred as *‘Martha’* in the theatrical piece *‘The Misunderstanding’* by Albert Camus, produced by Global Arts and directed by Socrates Lambropoulos. In 2007-2008, I participated in the children theatrical piece *‘The little prince’* by Antoine De Saint Exupery. The same year, I hosted the opening and closing ceremonies of the 1st Corinthian International Film Festival. In 2009, I starred as *‘Juliet’* in the contemporary dance-theatrical piece *‘Romeo & Juliet’* by William Shakespeare, with music by Sergei Prokofiev, directed by Socrates Lambropoulos, music transformation by John Kapnistis and choreographies by Sofia Glikofridi. Since 2006 on, I teach theatrical play, dramatization of myths and poems, improvisation, body positioning, voice training for children, acting, theatrical analysis of text, theatre history, relaxing techniques at the theatrical studies department of Global Arts Studios, which is based in Korinthos. I have also followed seminars relative to theatre, conjectural arts, costume and mask manufacturing, make-up for theatre and cinema, I have participated as an actress in many video-art which have been presented in conjectural exhibitions in Athens and I have lend my voice to children’s stories.

Thank you very much.

I thank you and wish you success with your festival.

Συνέντευξη στην Ρέα Κατσανεβάκη για το περιοδικό CINE@ART
Interviewed by Rea Katsanevaki for CINE@ART magazine

Πόσο δύσκολη είναι η δουλειά του παραγωγού στην Ελλάδα ; Ποιες προοπτικές υπάρχουν σε μια περίοδο ύφεσης της ελληνικής αλλά και παγκόσμιας οικονομίας;

Ο όρος παραγωγός στην Ελλάδα δεν έχει καμία σχέση με τον όρο που χρησιμοποιείται διεθνώς. Το "κάνω παραγωγή" σημαίνει στην Ελλάδα ότι καλύπτω οικονομικά τις ανάγκες ενός project προσδοκώντας κέρδη από την εκμετάλλευσή του. Δεν λέω ότι δεν ισχύει αυτό αλλά δεν ισχύει ΜΟΝΟ αυτό.

Βλέποντας τις κινηματογραφικά προηγμένες χώρες διαπιστώνουμε ότι ο παραγωγός βρίσκεται δίπλα στο δημιουργήμα του καθ' όλη τη διάρκεια του, από την επιλογή του θέματος έως την τελική του μορφή. Λειτουργεί σαν σύμβουλος σε όλη τη διαδικασία μια και είναι αυτός που θα αναλάβει την πώληση του στο τέλος. Βέβαια, για να μην παρεξηγηθώ εννοώ τον όρο στα πλαίσια μιας παραγωγής εκ του μηδενός και όχι σαν "ανάληψη παραγωγής". Πρέπει να έχει καθαρή σκέψη και να σταθμίζει όλες τις πιθανές και απίθανες καταστάσεις που μπορεί να προκύψουν και να έχει πάντα έτοιμες λύσεις ώστε να κυλά απρόσκοπτα η διαδικασία. Στην Ελλάδα αυτό είναι λίγο παρεξηγημένο και ο παραγωγός θεωρείται σαν "αναγκαίο κακό" από τον καλλιτεχνικό κόσμο και σαν το εμπόδιο της έκφρασής του. Η γνώμη μου είναι ότι ο παραγωγός πρέπει να έχει βαθιά γνώση του αντικείμενου, πράγμα που δεν συμβαίνει.

Για το θέμα της ύφεσης που πλήττει και τον χώρο του θεάματος, και γνωρίζοντας πως αντιμετωπίζεται στο εξωτερικό, θα διαφωνήσω με την τακτική που ακολουθείται αρκετά στην Ελλάδα, δηλαδή: Μειώνουμε το κόστος της παραγωγής, με αποτέλεσμα η ποιότητα του παραγόμενου προϊόντος να είναι κατώτερη του αναμενόμενου, ενώ θα μπορούσαμε να προσελκύσουμε περισσότερους πελάτες αν είχαμε ένα άκρως ανταγωνιστικό προϊόν. Με τον όρο πελάτες εννοώ, τηλεθεατές, ακροατές, κινηματογραφόφιλους, τηλεοπτικά κανάλια, αίθουσες προβολής κλπ. Λειτουργούμε "αμυντικά" θα έλεγα σε αυτή την περίπτωση ενώ βλέπουμε ότι στο εξωτερικό δημιουργούνται ακόμα καλύτερα -κι όχι κατ'ανάγκη ακριβότερα- projects με αποτέλεσμα να διατηρείται αμείωτη η ζήτηση των "πελατών". Με αυτό τον τρόπο μπαίνει κι ο τομέας της παραγωγής σε μια ύφεση περιμένοντας την ανάκαμψη κι όχι δουλεύοντας γι αυτήν.

Ποιοί είναι οι λόγοι που σας ώθησαν να κάνετε ένα ντοκιμαντέρ γύρω από την τελευταία ταινία του Θεόδωρου Αγγελόπουλου;

Ένας από τους βασικούς λόγους που με ώθησε να κάνω το "FILMING DREAMS" ήταν το να γίνω κοινωνός της συμπεριφοράς αυτού του μεγάλου μας σκηνοθέτη, στη διάρκεια της παραγωγής μιας ταινίας του. Πως σκέφτεται, πως λειτουργεί, πως αντιδρά, πως αντιμετωπίζει τα τυχόν προβλήματα και τελικά πως καταφέρνει και κάθε του πλάνο να είναι μια μαγική εικόνα. Βρισκόμενος λοιπόν δίπλα στον Θεόδωρο Αγγελόπουλο ήταν μια επιχείρηση να μπω στο μυαλό του, να κατανοήσω τον τρόπο της σκέψης του, και αυτή την εμπειρία να την μοιραστώ με τον υπόλοιπο κόσμο. Η ανάγκη μου για μάθηση από έναν κορυφαίο σκηνοθέτη και η προοπτική να περάσω αρκετό καιρό μαζί του και να μπορέσω να συζητήσω, να μοιραστώ πράγματα και να ανταλλάξω απόψεις με έκανε να μην το σκεφτώ για δεύτερη

Παραγωγός και διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας Art in Vision, ο Νίκος Μπίστινας, με εμπειρία ιδιαίτερα αξιόλογη σε κινηματογραφικές ταινίες, ντοκιμαντέρ, τηλεοπτικές εκπομπές αλλά και στον χώρο της διαφήμισης, θα μπορούσε να πει κανείς ότι πρόκειται για έναν ολοκληρωμένο επαγγελματία- μύστη στον σύγχρονο οπτικοακουστικό κόσμο. Με την ιδιότητα αυτή έχει ενταχθεί στο Διεθνές Φεστιβάλ της Κύπρου ως μέλος της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής.

φορά. Το καστ της ταινίας ήταν εξαιρετικό, με μεγάλα ονόματα του Ευρωπαϊκού και Αμερικάνικου κινηματογράφου όπως οι Willem Dafoe, Bruno Ganz, Irene Jacob, Michel Piccoli, οι τοποθεσίες ιδιαίτερες, από τα βάρη της Ρωσίας και του Καζακστάν ως τη Γερμανία και τα στούντιο της Cinecitta στην Ιταλία, οι Έλληνες συνεργάτες του από τους κορυφαίους στο είδος τους όπως η Ελένη Καραϊνδρου και ο Ανδρέας Σινάνος, οπότε όλο το πακέτο ήταν ιδιαίτερα ελκυστικό. Αυτό νομίζω ότι ήταν και η αιτία που το ντοκιμαντέρ ξέφυγε από τα στενά πλαίσια ενός απλού "making of" και έγινε σχεδόν βιογραφικό. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να τονίσω την μεγάλη συμβολή του σκηνοθέτη Ισίδωρου Λεοντή καθώς και την τρομερή διάθεση (στα όρια της αυταπάρνης) και βοήθεια των συνεργατών μου Μάριου Πολυζωγόπουλου και Μαρίας Μπιρμπίλη στο να πραγματοποιηθεί αυτό το ντοκιμαντέρ.

Πόσο δύσκολο τελικά είναι να βρει διανομή ένα ντοκιμαντέρ; Πιστεύετε ότι κινηματογραφικά φεστιβάλ όπως το φεστιβάλ της Κύπρου μπορούν να δώσουν μια ώθηση στο είδος;

Το ντοκιμαντέρ στην Ελλάδα είναι λίγο υποτιμημένο. Δεν θεωρείται ανταγωνιστικό προϊόν σε σχέση με μια ταινία. Πάρα πολύς κόσμος ενδιαφέρεται για αυτό σε επίπεδο τηλεόρασης αλλά πολύ σπάνια θα πάει να το δει σε μια κινηματογραφική αίθουσα. Δεν θεωρείται μορφή ψυχαγωγίας αλλά αποκλειστικά μορφή ενημέρωσης. Υπάρχουν Ελληνικά ντοκιμαντέρ - πραγματικά διαμάντια - που έχουν καταξιωθεί και αναδειχθεί στο εξωτερικό και στην Ελλάδα δεν είναι καν γνωστά. Επίσης πολλά ξένα ντοκιμαντέρ φημισμένων σκηνοθετών που και πάλι είναι γνωστά μόνο στους μυημένους. Οπότε η μοναδική διέξοδος για να βγουν στο ευρύ κοινό είναι μόνο μέσω εκδηλώσεων πολιτιστικού χαρακτήρα όπως είναι τα φεστιβάλ. Ευτυχώς υπάρχουν αρκετά φεστιβάλ στην Ελλάδα για ντοκιμαντέρ ενώ ειδικά για την Κύπρο το CYIFF που σιγά σιγά μπαίνει στο καλεντάρι των διεθνώς καταξιωμένων φεστιβάλ, λειτουργεί σαν αρωγός αυτής της προσπάθειας δίνοντας παράλληλα άλλο ένα βήμα έκφρασης της δημιουργίας.

Με ποιους τρόπους πιστεύετε ότι μπορεί να αναδειχθεί η κινηματογραφική τέχνη σε σημαντικό παράγοντα ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας και του ελληνικού πολιτισμού και την προβολή της εντός και εκτός συνόρων;

Είναι γεγονός ότι η Ελλάδα παρότι διαθέτει πάρα πολλά πλεονεκτήματα για μια κινηματογραφική παραγωγή όπως είναι το φυσικό φως της, το τοπίο της, το κλίμα της καθώς και πολύ καλά στελέχη που θα μπορούσαν να συμμετάσχουν σε όλες τις ειδικότητες. Όμως αυτό δεν είναι αρκετά γνωστό στο εξωτερικό γιατί με μια αναφορά κάθε χρόνο ή κάθε δύο χρόνια δεν μπορεί να γίνει συνείδηση στους παραγωγούς του εξωτερικού. Ούτε και οι πρωτοβουλίες που αναπτύσσουν οι Έλληνες του εξωτερικού που ασχολούνται με το χώρο μπορούν να κάνουν αισθητή διαφορά. Χρειάζεται μια πολύ καλή διαφημιστική καμπάνια σε επίπεδο δημοσίων σχέσεων και μια διαφορετική αντιμετώπιση ως προς τις οικονομικές απαιτήσεις των εμπλεκόμενων. Δεν πρέπει να βλέπουμε τις παραγωγές του εξωτερικού που λαμβάνουν χώρα στην Ελλάδα σαν κάτι πρόσκαιρο και ευκαιριακό αλλά να προσπαθήσουμε να αποκτήσει συνέχεια αυτή τους η κίνηση παρέχοντας το απαραίτητο "Value for money" που απαιτείται ώστε να προσελκύουμε όσο το δυνατόν περισσότερους παραγωγούς.

Nikos Bistinas | Producer

Producer and managing director of ART IN VISION Production, Nikos Bistinas has a really important experience in feature films, documentaries, television series and in commercials, so one could say that he is a solid professional – adept at modern audiovisual world. With this quality he is participating in Cyprus International Film Festival, as a member of the International Film Jury.

How difficult is the work of the producer in Greece?

What are the perspectives in a time of recession of Greek and world economy?

The term producer in Greece has nothing to do with the term that is used around the world. Making a production in Greece means that I financially cover all the needs of a project, hoping to make some profit from its copyrights. I am not saying that this does not exist, but that it is not the ONLY theory that exists.

When looking at the advanced countries in the field of cinema we find that the producer stands by his creation all along the way, from choosing the subject up to the final product. He's a kind of counselor in the whole procedure since he will take charge of the sale at the end. Of course, I have to clarify that I mean "producer" when he undertakes a production from scratch and not as a "production take over". He needs to have a clear mind and to deal with all the possible and impossible situations that might arise and to always have solutions so as to continue with the whole procedure. In Greece this is a bit misconceived and the producer is considered as the "necessary evil" from the artistic world and as the obstacle in the expression. My opinion is that the producer should have a deep knowledge of the matter, something which does not happen.

Regarding the recession that also affects the field of art, and knowing how it is dealt with abroad, I disagree with the way it is dealt with in Greece. That is, we reduce the production cost and as a result the quality of the product is lower than expected, while we could attract more customers if we had a more competitive product. And when I say customers I mean, TV channels, cinemas, etc. We act defensively, rather than proactively. I would like in this case while we see that abroad there are better – and not necessarily more expensive – projects, and thus customers' demand remains unchanged. In this way, the field of production also enters the recession, waiting for the recovery and not working for it.

What were the reasons that persuaded you to make a documentary about Theo Angelopoulos' latest movie?

One of the main reasons for making "FILMING DREAMS" was my will to become the communicant of this great director's behavior when shooting a film. The way he thinks, he works, he reacts, how he deals with the problems arising and finally how he manages to make each shot of his a magical picture/image. Standing by Theo Angelopoulos was an attempt to enter into his mind, to understand the way he is thinking and thus to share this experience with the rest of the world. My need for learning from an outstanding director and the perspective to be at his side for a long time and to discuss and share experiences and exchange opinions made me not to have to think twice. The film's cast was exceptional, with great names of the European and American cinema like Willem Dafoe, Bruno Ganz, Irene Jacob, Michel Piccoli. It was filmed in locations of particular importance, extending from the depths of Russia and Kazakhstan until Germany and Cinecittà studio in Italy, and his Greek partners were among the top names in their field, like Eleni Karaindrou and Andreas Sinanos. So the whole package was particularly attractive. That's also the reason I think that the documentary escaped the narrow frames of a simple "making of" and became almost a biography. At this point I would like to mention the huge contribution of the director Isidor Leontis as well as the amazing attitude (reaching the levels of sacrificing themselves!) of my partners Marios Polyzogopoulos and Maria Birbili to make this documentary a reality.

So, how hard is it for a documentary to find distribution? Do you think that film festivals, like the Cyprus Film Festival can give assistance to this matter?

The documentary in Greece is somehow underestimated. It is not considered a competitive product compared to a film. A lot of people are interested in watching it on TV but very rarely will they go to watch it in the cinema. It is not considered an entertainment, but exclusively information. There are Greek documentaries – real work of arts – that have been recognized and distinguished abroad and in Greece but they are hardly known. There are also foreign documentaries by famous directors that again are only known to the initiated ones. Therefore the only way to make it in the broad public is through events of a cultural character, like the festivals. Fortunately, there are a lot of festivals in Greece and Cyprus for documentaries which assist us, and offer us another way of expressing our creation at the same time. In Cyprus, there is CYIFF, which is being added to the calendar of internationally recognized festivals.

How do you think that the cinematographic art can be promoted into an important agent for developing Greek economy and Greek culture, within and out of the borders?

It is a fact that Greece is privileged with many advantages for a film production like its natural light, its landscape, its climate, as well as many good people that could participate in all specialties. This, though, is not well-known abroad, because with only one or two references a year the producers abroad are not made aware. However, the initiatives that the Greeks abroad in the field take can make a distinct difference. A very good promoting campaign is needed regarding the public relations and to follow a different approach towards the financial requirements of the involved. We should not regard the productions abroad that take place in Greece as something temporary and occasional but we should do our best to continue this movement, providing the necessary "value for money" required to attract as many producers as possible.

Would you consider it helpful to introduce the Greek and Cypriot film industry to countries that not only cooperate with the European Union but also with countries outside the EU, for example the USA?

I should state here the age-long question of the cinema in Greece and Cyprus. Opening towards the commercial or quality cinema abroad?

My opinion is not to distinguish these two kinds as black and white but to look for the grey, the intermediate. The quality cinema needs the public and the commercial needs quality to be public. I think that in both cases it should be a simultaneous opening, but with carefully choosing the data to be integrated or work as imitation example. We should stop referring to the kinds chaffingly as "heavy culture" or "another holywood film". It is not bad to use some references from proved advanced cinema countries, together with your own material to create your personal cinema profile. In conclusion, I am in favour of an introduction of our industry abroad.

What is your connection to the festival and how do you see initiatives like this?

We discovered this festival last year after sending in competition "Filming Dreams". We actually won the prize of the best documentary. This year, I am very pleased and honored to be a part of the extremely well organized film festival. When the CEO Petra Terzi, approached me about being a jury member, I was intrigued with the idea. I think it's great that festivals like this can happen and firmly believe in encouraging them. I think it's good for the art whenever more exposure to films is granted because cinema is a celebration and should be shared with everyone.

Θεωρείτε αναγκαίο το άνοιγμα του ελληνικού και κυπριακού κινηματογράφου σε χώρες που συνεργάζονται με την ευρωπαϊκή ένωση αλλά και χώρες εκτός ευρωπαϊκής ένωσης όπως πχ οι ΗΠΑ;

Εδώ θα πρέπει να αναφερθώ στο προαιώνιο ερώτημα του κινηματογράφου των χωρών Ελλάδας και Κύπρου. Άνοιγμα στον εμπορικό ή στον ποιοτικό κινηματογράφο στο εξωτερικό;

Θα πρέπει νομίζω να μην διαχωρίζουμε αυτά τα είδη σε μαύρο και άσπρο αλλά να ψάξουμε για το γκρι, το ενδιάμεσο. Ο ποιοτικός κινηματογράφος θέλει το κοινό και ο εμπορικός χρειάζεται ποιότητα για να έχει κοινό. Πιστεύω ότι πρέπει να γίνει παράλληλο άνοιγμα και στις δυο περιπτώσεις αλλά να υπάρξει προσεκτική επιλογή των στοιχείων που θα πρέπει να αφομοιωθούν ή να λειτουργήσουν σαν παράδειγμα προς μίμηση. Να σταματήσουν να υπάρχουν τα είδη που αναφέρονται περιπαικτικά σαν "βαριά κουλτούρα" ή σαν "Αμερικανιά". Δεν είναι κακό να χρησιμοποιείς στοιχεία από αποδειγμένα προηγμένες κινηματογραφικά χώρες, ώστε σε συνδυασμό με τα δικά σου να δημιουργήσεις το δικό σου κινηματογραφικό προφίλ. Συμπερασματικά, είμαι υπέρ του ανοίγματος στο εξωτερικό και προς οποιαδήποτε κατεύθυνση.

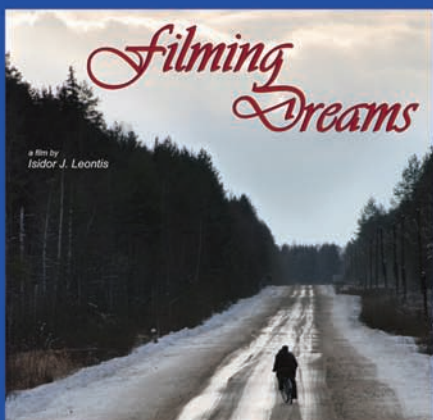
Τι σχέση έχετε με το φεστιβάλ της Κύπρου; Πως βλέπετε πρωτοβουλίες σαν και αυτήν;

Γνωρίσαμε το φεστιβάλ πέρυσι όταν στείλαμε το *Filming Dreams* να διαγωνιστεί. Κέρδισε μάλιστα το βραβείο του καλύτερου ντοκιμαντέρ.

Φέτος είμαι πολύ ευτυχής και εκτιμώ πολύ το γεγονός ότι συμμετέχω στο άρτια οργανωμένο αυτό φεστιβάλ. Φέτος, όταν η Πέτρα Τερζή, οργανώτρια και ψυχή του φεστιβάλ, με προσέγγισε και μου πρότεινε να γίνω μέλος της κριτικής επιτροπής, ενθουσιάστηκα. Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντική η υλοποίηση τέτοιων φεστιβάλ και εγώ προσωπικά υποστηρίζω την εδραίωση τους. Θεωρώ ότι είναι πολύ βοηθητικό για την τέχνη όταν εξασφαλίζεται περισσότερη προβολή για τις ταινίες διότι ο κινηματογράφος είναι μια γιορτή που θα πρέπει να μοιράζεται από όλους.

ART in VISION

TV & Cinema Productions

28 Danaïdon St. Halandri
152 32, ATHENS GREECE

Tel.: +30 210 6845100
Fax: +30 210 6894607

WebSite: <http://www.artinvision.gr>
E-mail : info@artinvision.gr

Ονήσιλος Παυλίδης | Πρόεδρος Κινηματογραφικού Ομίλου Πανεπιστημίου Κύπρου

Ο κινηματογράφος στην Κύπρο υπάρχει ή αποτελεί απλά μεράκι και πάθος ορισμένων; Και εάν υπάρχει ποια είναι τα χαρακτηριστικά του; Πόσο σημαντικό ρόλο παίζει ένα φεστιβάλ στην προώθηση της 7ης τέχνης και περαιτέρω ανάπτυξης της ως πολιτιστικό προϊόν; Ο Ονήσιλος Παυλίδης, Πρόεδρος του Κινηματογραφικού Ομίλου Πανεπιστημίου Κύπρου και μέλος της κριτικής επιτροπής του φεστιβάλ Κύπρου, απαντά στα ερωτήματά μας.

Με τα τοπικά δεδομένα θεωρείτε ότι υπάρχει κινηματογράφος στην Κύπρο;

Ο κινηματογράφος της Κύπρου άργησε να εμφανιστεί, η πρώτη ταινία γυρίστηκε το 1962. Σε όλες τις κυπριακές ταινίες γίνεται μια περιδιάβαση στα χωριά, περιοχές και τοπία του νησιού που δείχνουν την ομορφιά που υπάρχει, δίνοντας ταυτόχρονα έμφαση στην αρχαιότητα και την ελληνική παράδοση. Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται στα τραγικά γεγονότα του '74 με αποτέλεσμα να υπάρχει πάντα ένα υποβόσκων πολιτικό παρασκήνιο. Τώρα όσον αφορά την κινηματογραφική παραγωγή είναι κάπως περιορισμένη αφού γίνεται μια ταινία κάθε τρία – τέσσερα χρόνια και αν... Επιπλέον οι κοινωνικές συνθήκες είναι ιδιαίτερα δυσμενείς αφού η επαγγελματική ενασχόληση με τη δημιουργία ταινιών απαιτεί γέρα νεύρα και ανθεκτικό στομάχι! Είναι πολύ δύσκολο να βιοποριστεί κάποιος από το σινεμά στην Κύπρο, σαν ηθοποιός, σκηνοθέτης ή κάτι παρεμφερές. Είναι υπόθεση ρομαντικών εραστών της 7ης τέχνης που το κάνουν σαν χόμπι αναγκαστικά και ενάντια στις προκαταλήψεις του συντηρητικού περιγύρου τους.

Το περίεργο είναι ότι ενώ η Κύπρος είναι μια εύρωστη, οικονομικά, χώρα δεν ανθεί η κινηματογραφική παραγωγή...

Το βασικό πρόβλημα είναι ότι δεν υπάρχουν διανομείς εδώ, με αποτέλεσμα τα κυκλώματα διανομής μιας ταινίας να ελέγχονται από κάποιες πολυεθνικές εταιρείες. Υπάρχουν υπό-διανομείς, οι οποίοι παίρνουν τις ταινίες έτοιμες υποτιτλισμένες από την Ελλάδα, τις προβάλλουν για κάποιο χρονικό διάστημα και τις ξαναστέλνουν πίσω. Αυτή είναι και η αξία των κινηματογραφικών λεσχών και των διαφόρων εκδηλώσεων, όπως το 4ο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Κύπρου, το οποίο φέρνει διεθνείς και ανεξάρτητες παραγωγές, σε αίθουσες πρώτης προβολής. Δυστυχώς, διεθνώς σε θεσμικό επίπεδο, υπάρχει μια θεμελιώδης διαφωνία σχετικά με το αν αποτελεί βιομηχανικό ή πολιτιστικό προϊόν ο κινηματογράφος, με αποτέλεσμα το μέλλον των χορηγιών να είναι θολό.

Πιστεύετε ότι σαν τεχντροπία ή ταυτότητα γενικότερα ξεχωρίζει ο κυπριακός κινηματογράφος ή είναι ακόμη σε στάδιο αναζήτησης;

Νομίζω ότι δεν μπορούμε πλέον να μιλάμε για εθνικούς κινηματογράφους. Σε μια εποχή ακραίας εμπορευματοποίησης και φορμαλισμού ίσως δεν θα ήταν καν δόκιμο να μιλάμε για στυλ και πρωτοτυπία. Όλα τείνουν να αποτελέσουν ένα μεταμοντέρνο αχταρμά, απόηχο των αφηγηματικών συμβάσεων του Χόλυγουντ. Αυστηρά τώρα για τη ντόπια κινηματογραφία, πιστεύω ότι δεν υπάρχει μια μεγάλη εικόνα, ένα γενικό συμπέρασμα, είναι μάλλον η προσωπική δουλειά του κάθε δημιουργού που απομένει. Εκτός αυτού, άνετα θα μπορούσε να υπαχθεί το κυπριακό σινεμά στο ελληνικό καθώς υπάρχει αλληλοεπικάλυψη αλλά και μια κατευθυνόμενη υπονόμηση της ξεχωριστής, ανεξάρτητης κυπριακής κουλτούρας.

Θεωρείται ότι ο κόσμος της Κύπρου ενδιαφέρεται για την 7η Τέχνη;

Δεν θα ήμουν πολύ αισιόδοξος πάνω σε αυτό. Μάλλον όχι θα έλεγα. Το σινεμά-τουλάχιστον για το μέσο θεατή- είναι 2-2,5 ώρες ανώδυνης ψυχαγωγίας μέσα σε κάποιο πολυ-σινεμά μετά από ένα καλό γεύμα. Όχι ότι είναι απαραίτητα κακό αυτό, αλλά όταν εξαντλείται σε αυτό το πλαίσιο εκφυλλίζεται σε κάτι πολύ κατώτερο από τέχνη. Εκεί είναι που υπεισέρχεται ο ρόλος των κινηματογραφικών λεσχών και των φεστιβάλ με αποστολή να προβάλλουν το διαφορετικό και να "εκπαιδεύσουν" τον θεατή να είναι περισσότερο απαιτητικός και ευαίσθητος.

Does filmmaking in Cyprus exist or is it just a passion of some persons? If it exists, which are its characteristics? How important is the role of a festival for the promotion of the 7th Art and its further development as a cultural product? Onisilos Pavlides, president of the Cyprus University Cinematographic Association and member of the jury, answers to our questions.

Do you consider that by local standards film industry in Cyprus is prevalent?

Cypriot film art begun about 1962, when the first movie was screened. In all the Cypriot films there is a common pattern: a tour through the villages, local areas and scenery of the island that depict the Mediterranean beauty emphasizing in antiquity and ancient Greek heritage. There is great significance given in the tragic era of '74 overshadowing everything with underlying political meanings. The film production is very limited; there is a new movie every 3 or 4 years. The socioeconomic circumstances are very bad for a young director, actor or anybody who strives to make a living from making movies. It is a lost cause for lovers of 7th Art who struggle against a very prejudiced and conservative environment.

How do you explain the fact that while Cyprus republic is a rich nation there is poor film production?

The basic problem is that there are no distributors, so the whole distribution is controlled by multinational corporations. There are sub-distributors who borrow the films subtitled from Greece, they screen them and sent them back. This is where lies the great artistic contribution of film clubs and festivals, like the 4th film festival of Cyprus, which brings international and independent production to the local screens. Unfortunately, at international level there is a fundamental argument about whether films are cultural or commercial product, so the future of the grants may be uncertain.

Do you think that the Cypriot film making is in a mature stage considering artistic style or cultural identity?

I think that we can no longer speak about national film identities. We live in times of extreme, brutal commodification and artistic formalism. It might not even be wise to speak about personal style and originality. Everything tends to be part of a post-modern pastiche, echoing Hollywood norms. Considering the local film making I believe that there is not a general pattern, a final conclusion. It is mostly, I think, the personal outcome of each individual artist that remains. Besides that, Cypriot films could very easily belong to the general Greek film production since there is extended overlap and furthermore a normalizing tendency to submit the Cypriot culture to the central Greek.

Do you think that Cypriots are interested in the 7th Art?

I wouldn't be very optimistic about that. I guess they are not... Cinema – at least of the average viewer- is thought to be 2-2.5 hours of pure entertainment after a good meal. This is not particularly wrong but if all ends just to that, it degenerates to something a lot different than art. That is the point that film clubs and festivals must interfere in order to project something unusual and "educate" the viewer so as to be more demanding and sensitive.

Κάντε ταινίες, ΟΧΙ πόλεμο!

από τον Ονήσιλο Παυλίδη

Ο πόλεμος έχει υπάρξει ένα από τα πιο αγαπημένα θέματα της κινηματογραφικής βιομηχανίας καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας του μέσου. Γενιές και γενιές σινεφίλ διασκέδασαν, έκλαψαν, γαλουχήθηκαν, εσωτερικεύσαν αξίες, συμπεριφορές και ταυτότητες μέσα από τις πολεμικές ταινίες.

Είτε θεωρήσουμε ότι ο πόλεμος είναι μια άχρονη έννοια που εμπεριέχεται εγγενώς στην διαδικασία της ανθρώπινης οργάνωσης, είτε ότι είναι αποτέλεσμα κατευθυνόμενων κοινωνικών διεργασιών, το μόνο σίγουρο είναι ότι δικαίως κατέχει μια κεντρική θέση στην πολιτισμική παραγωγή (μύθοι, επική ποίηση, βιβλία, τραγούδια, Μ.Μ.Ε, σινεμά, κ.α).

Η πολεμική ταινία διαπλέκεται νοηματικά με την πολιτική, την ιστορική, την ταινία μοντάζ και την ταινία ρεπορτάζ. Μπορεί να καταφεύγει σε ανασύσταση του παρελθόντος, ή να συμπεριλαμβάνει κομμάτια πραγματικής έρευνας πάνω σε θέματα της επικαιρότητας ή να είναι στρατευμένη προπαγάνδα ή να αποτελεί συνδυασμό όλων αυτών ή επιμέρους τμημάτων.

Το σίγουρο είναι ότι η πολεμική ταινία αποκρυσταλλώνει - μέσα στη μυθοπλασία της - τις ύψιστες ανθρώπινες αρετές αλλά και τα πιο ποταπά ένστικτα. Δεν είναι τυχαίο ότι πάντα προκαλεί δυνατές συναισθηματικές αντιδράσεις στο θεατή: τον συναρπάζει, τον συγκινεί, του προκαλεί δέος, φόβο, αποστροφή κ.α

Κατά την προσέγγιση του πολέμου η απόσταση παίζει σημαντικό ρόλο. Οι συγκρούσεις μπορούν να αναπαρασταθούν είτε μεμονωμένα, σε μικρή κλίμακα εστιάζοντας στον ανθρώπινο πόνο, είτε με εκατοντάδες κομπάρσους και πλούσια σκηνικά επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον στην επική διάσταση του πολέμου. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της πρώτης περίπτωσης είναι το *"Hotel Rwanda"* (2004) όπου μέσα από την εμπειρία ενός ανθρώπου και της οικογένειάς του νιώθουμε μεγενθυμένη την φρίκη της γενοκτονίας. Στην αυγή του Ά Παγκόσμιου πολέμου η κινηματογραφική παραγωγή ήταν κατευθυνόμενη, διαπνέονταν από πνεύμα ένθερμου πατριωτισμού και αυστηρής λογοκρισίας. Κύρια λειτουργία του σινεμά ήταν η προπαγάνδα: η κατασκευή και συντήρηση αλυτρωτικών και εθνικιστικών μυθολογιών.

Την εποχή του Μεσοπόλεμου επικράτησε έντονη φιλειρηνική τάση η οποία αποτυπώθηκε στη μεγάλη οθόνη μέσω κλασικών ταινιών όπως: *"All Quiet On The Western Front"* (1930) του Lewis Milstone στις Η.Π.Α. και το *"Westfront"* (1930) του Georg W.Pabst στη Γερμανία.

Μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο ξεκινούν δυο διαφορετικές σκηνοθετικές προσεγγίσεις οι οποίες ενίοτε αλληλοσυμπληρώνονται. Η πρώτη βασίζεται στην τεκμηρίωση των αληθινών γεγονότων και η άλλη στο σεβασμό για μια πραγματικότητα που είναι καθαρά ιδεολογικό αποκύημα, το μόνο σίγουρο είναι ότι ο ειρηνισμός έπαψε να'ναι στη μόδα. Σε αντίθεση με τους Σοβιετικούς που χρησιμοποίησαν το λυρισμό και έχτιζαν μνημεία στο Στάλιν, οι Αμερικανοί έδωσαν ιδιαίτερη βαρύτητα και σημασία στον απλό στρατιώτη.

Το κλασσικό *"Sergeant York"* (1941) με πρωταγωνιστή τον Gary Cooper, διαδραματίζεται στον Ά παγκόσμιο πόλεμο και περιγράφει την αληθινή ιστορία ενός θεοσεβούμενου ειρηνιστή που κατέληξε ήρωας πολέμου. Η ταινία είναι μια στυγνή κρατική προπαγάνδα με σκοπό να ελαστικοποιήσει συνειδήσεις περνώντας στο θεατή τον συμβολισμό ότι ο στρατιώτης του εχθρού είναι ταυτόσημος με θήραμα και πως το να σκοτώνεις στον πόλεμο δεν είναι αμαρτία. Τέλος, κεντρικό του μήνυμα είναι πως ο πόλεμος είναι αναγκαίος για να υπάρξει ειρήνη, άλλωστε αυτό είναι ένα πολύ δημοφιλές ιδεολόγημα ανά τους αιώνες πχ Γ' Ράιχ, Pax Romana, απελευθέρωση του Ιράκ, κλπ.

Μετά το τέλος της δεκαετίας του '50, η εμπειρία του ψυχρού πολέμου και των μετά-αποικιακών συγκρούσεων είχαν εξελίξει την εικόνα του πολέμου. Εχουμε μια έντονη κινηματογραφική αμφισβήτηση στις στρατιωτικές εξουσίες

Στο *"Paths of glory"* (σταυροί στο μέτωπο) (1957) του Stanley Kubrick και στο *"The Charge of the Light Brigade"* (1968) του Tony

Richardson, ρηξικέλευθοι κινηματογραφιστές έδειξαν αξιωματικούς που ζούσαν σε πύργους με κάθε πολυτέλεια, να θυσιάζουν ολόκληρα συντάγματα - για προσωπική τους ανάδειξη - σαν να παίζουν σκάκι. Το *"The Dirty Dozen"* (και οι 12 ήταν καθάρματα) (1967) ακροβατεί μεταξύ μηδενιστικής πολεμικής ταινίας και μαύρης κωμωδίας. 12 μελλοθάνατοι βαρυποινίτες έχουν την ευκαιρία να σώσουν τα τομάρια τους και... να νικήσουν τον πόλεμο επιφέροντας ένα βαρύ πλήγμα στη ναζιστική στρατιωτική ηγεσία.

Με ίδια διάθεση στο *"Kelly's Heroes"* (Ήρωες με Βρώμικα Χέρια) (1970) ο Clint Eastwood, ο Sutherland και ο Telly Savalas συμμαχούν με έναν ναζί και κάνουν μια ληστεία τράπεζας στη μέση του Β' Παγκοσμίου πολέμου! Πρόκειται για μια αμοραλιστική, καυστικότατη αντιπολεμική σάτιρα που στηλιτεύει το μιλιταρισμό και την όλη ιδέα του πολέμου. Στο *"Gallipoli"* (1981) του Peter Weir, παρακολουθούμε μια ομάδα νεαρών Αυστραλών (μεταξύ τους και ο 25χρονος Mel Gibson) που ξεκινούν το 1915 να πολεμήσουν τους Τούρκους υπό τις διαταγές των Αγγλων. Στο τέλος επέρχεται μια ανούσια σφαγή ως πλήρης απαξίωση του πολεμικού ηρωισμού στην υπηρεσία της αποικιακής πολιτικής.

Η φρίκη του πολέμου και ακόμη περισσότερο του στρατιωτικού θεσμού απεικονίστηκε με τη μεγαλύτερη ένταση και πικρά, την περίοδο του πολέμου του Βιετνάμ. Και πάλι υπήρξαν διάφορες προσεγγίσεις, μια από αυτές ήταν από την πατριωτική - ηρωική σκοπιά π.χ στο *"Green Berets"* (1968) με τον... John Wayne.

Οι περισσότεροι δημιουργοί πάντως προσπάθησαν να εξηγήσουν την ήττα προσεγγίζοντας την αντί-πολεμικά. Αυτό το ρεύμα έδωσε κινηματογραφικά διαμάντια (*"Platoon"* (1986)), ταινίες-ελεγείες (*"The Deerhunter"* (1978)) και φιλοσοφικά δοκίμια (*"Apocalypse Now"* (1979)) για τον πόλεμο, το θάνατο και τη φρίκη.

Αναπόφευκτα αναπτύχθηκε και ένα ρεύμα ταινιών που ήταν εντελώς αποκομμένες από την πραγματικότητα. Αυτές προσανατολιζόταν προς την ανακατασκευή της ιστορικής πραγματικότητας, την αναστήλωση της εθνικής μνήμης και αισθήματος. Παρείχαν ψυχαγωγία και ταυτόχρονα αυτοπεποίθηση, εθνική περηφάνια, ενδυνάμωση ταυτότητας... ένας λαός κέρδιζε στην μεγάλη οθόνη ένα πόλεμο που είχε χάσει στα πεδία της μάχης.

Κλασσικότερο παράδειγμα το *"Rambo 2"* (1985), όπου ο γνωστός ήρωας, one-man-army, αποδεκατίζει τους σαδιστές Βιετγκόγκ και τους Ρώσους σύμμαχους τους. Σημαντικό είναι ότι δεν του ξεφεύγουν και μερικοί διεφθαρμένοι Αμερικανοί αξιωματούχοι! Ακολούθησαν και άλλες "ραμπιές", κυρίως b-movies, με διάφορους πρωταγωνιστές: Stallone, Chuck Norris (*"Missing in Action"* (1984) κ.α)

Μια πολεμική ταινία μπορεί να έχει πολλούς προσανατολισμούς και διάφορες οπτικές γωνίες. Ίσως να εκπέμπει μηνύματα ριζικά εναντίον του πολέμου ή να τον εγκωμιάζει, μπορεί να υιοθετεί την ηρωική ή την αντί-ηρωική προσέγγιση, να συνδυάζει στοιχεία κωμικά, ρομαντικά, μελοδραματικά, ή ντοκουμέντα από πραγματικές μαρτυρίες. Μπορεί να'ναι από στρατευμένη προπαγάνδα μέχρι αντιμιλιταριστική διαμαρτυρία.

Τι είναι λοιπόν αυτό που μας μαγνητίζει σ' αυτές τις ταινίες που βρίθουν από βία, απελπισία και παράνοια; Αν κάποιες δημιουργίες της 7^{ης} τέχνης κατασκευάζονται σαν αντισώματα ενάντια σε μια κουλτούρα χειραγώγησης εκ των άνωθεν και αμαθείας των λαϊκών μαζών, τότε γιατί τείνουν να αναπαράγουν αυτό που πολεμάνε; Ίσως τελικά να είναι ένας φαύλος κύκλος λαγνείας της αυτοκαταστροφής μας. Μια ενατένιση της αβύσσου, του υπαρξιακού κενού μας. Αυτού του είδους η εξοικείωση με τον τραυματισμό, με το ρηγμαγμένο σώμα και το εσωτερικό του, με το αρχετυπικό κτήνος που υπάρχει σε όλους μας, ίσως είναι μια πρώτη τάξεως ψυχανάλυση! Γι' αυτό λοιπόν...

Κάντε ταινίες και ΟΧΙ πόλεμο!

ΠΡΕΜΙΕΡΑ | FILM PREMIERE

στο 4ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Κύπρου
at the 4th Cyprus International Film Festival

“ΖΙΓΚΟΛΟ” - “SPREAD”

Make movies, NO war!

by Onisilos Pavlides

War has always been one of the most popular subjects in the film industry. Many generations of viewers were entertained, cried, matured and internalized behaviors and identities from the movies about war.

Whether we consider war as a timeless experience that is included inborn into the structure of human society, or as the outcome of oriented social procedures, it rightfully possesses a central role in the popular production (legends, epic poetry, books, songs, media etc). The war flick is converged symbolically with the political, historical, montage and reportage films. It can resort to a reconstruction of the past by including parts of a real investigation, it can be pure propaganda, or something in the middle...

The most certain is that war movies depicts in its mythology the human virtues and the most vile instincts. It can cause strong sentimental reactions to the viewer: excitement, emotion, awe, fear, repulse etc.

In the filming of a war, range can play an important part. The conflicts can be represented whether partly, in a small scale, focusing in human suffering, or with hundreds of extras and expensive props pointing the epic dimension of war. An example of the first case is *"Hotel Rwanda"* (2004), where through the eyes of a single man and his family we become witnesses to the madness of genocide.

In the advent of "The Big War" the film production was steered towards a feeling of blind patriotism in a frame of strict censorship. Its main function was to construct and maintain liberation struggle and national mythology.

Between 1920-1940 there was a general tendency for peace that was represented in classic films like: *"All Quiet On The Western Front"* (1930) of Lewis Milstone in the USA. and *"Westfront"* (1930) of Georg W.Pabst in Germany.

After the World War II, two separate directorial approaches begin with minor overlaps. The first is based on the documentation of the true facts and the other on the appreciation of a reality that is mere ideological fiction. The most certain is that pacifism is not around anymore... In contrast with the Soviets that used lyricism and built monuments to Stalin, the Americans gave great importance to the lowlife corpsman.

The all time classic *"Sergeant York"* (1941) starring Gary Cooper, takes place in the World War I and portrays the real events caused by a god feared pacifist that was transformed into a war hero. The movie is strong state propaganda aiming in softening ethics by expressing the notion that the enemy fighter is just a chase and that killing in war is not a sin. Finally, its central meaning is that war is vital in order for peace to exist. In fact, that is the most popular all time argument: 3rd Reich, Pax Romana, Iraqi Freedom etc

After the '50s, the practice of the Cold War and the post-colonial conflicts had evolved the concept of war. There is an intense opposition to military authority.

In *"Paths of Glory"* (1957) by Stanley Kubrick and in *"The Charge of the Light Brigade"* (1968) by Tony Richardson, radical film makers showed officers that lived luxuriously in castles, while sacrificing whole battalions –for their personal gratification as if they were playing chess.

The *"The Dirty Dozen"* (1967) is balancing between a nihilistic war movie and black comedy. Twelve prisoners condemned to death, have the chance to save their asses and... win the war by striking into the core of the Nazist military leadership.

In the same mood *"Kelly's Heroes"* (1970), Clint Eastwood, Donald Sutherland and Telly Savalas ally with a Nazi officer and perform a bank robbery in the middle of World War II! It's an immoral, sarcastic, antiwar satire that castigates militarism and the whole war aesthetics.

In *"Gallipoli"* (1981) by Peter Weir, we follow a group of young Australians (between them, a fresh 25year old Mel Gibson) being sent in 1915 to fight the Turks under the command of the British. In

the end, a meaningless slaughter nullifies the idea of heroism under colonial power service.

The horrors of war and the military institution were represented with great amounts of tension and bitterness in the Vietnam era. Once again, there were different approaches. One was from the nationalistic-patriotic point of view, e.g *"Green berets"* (1968) starring who else... John Wayne.

The most directors tried to explain the defeat in an anti-war climate. This movement created masterpieces (*"Platoon"* (1986)), elegies (*"The Deerhunter"* (1978)) and philosophical essays (*"Apocalypse Now"* (1979)) about war, death and terror.

Inevitably, a very different film movement was created. One that was completely cut off reality. Those films attempted a restructuring of the historical facts, the erection of the historical memory and sentiment. They granted entertainment, confidence, national pride, and identity empowerment... a nation wining a war on the screen, while losing it in the battlefields.

The obvious example of *"Rambo 2"* (1985), with the well known action hero, one-man-army, decimating sadistic North Vietnam fighters and their evil Russian comrades. The most important is that he also punishes some corrupted American officers! Many other "Rumb-ish", b-movies followed, with several lead actors Stallone, Chuck Norris (*"Missing in Action"* (1984) etc)

A war movie can lead to many directions and many different points of view. It might transmit radical messages against conflict or sanctify it. It may adapt the heroic or the anti-heroic approach, or it blends comic, romantic, melodramatic elements with real documents and testimonies. It can be a propaganda or antimilitaristic protest.

What is so attractive in movies infested of violence, despair and paranoia? If some 7th arts' creations are destined to become antibodies against a culture of upper class exploitation of the common people's ignorance, then why do they tend to reproduce what they fight? Maybe after all, it is a vicious circle of lust for self-destruction. A glare in the abyss, at our existential void. This type of familiarity with physical trauma, the scorched, dismembered body, its internal parts, and the archetypical beast sleeping in all of us, may be a very good psychoanalysis! So... Make Movies and NO War!

4^ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Κύπρου 30.10 > 5.11.09

Χρυσή Αφροδίτη | Διαγωνιστικό

www.cypusfilmfestival.org

Τρυφερότητα (Tenderness), Greece 2008 (104')
by Karamitsos Panagiotis
Cast: Pavlidou Alexandra, Soukouli Raschmie

Η ταινία αφορά δύο γυναικές που δεν έχουν κοινά σημεία, την νέα και ακούραστη Κλαίρ και την μεγαλύτερη και απελπισμένη Δανάη. Μένουν δίπλα δίπλα. Μια σειρά από δυσάρεστα γεγονότα τις φέρνει πιο κοντά.

The story is about two women who have nothing in common, the young and restless Clair and the older dispirited Danae. They live next door to each other. A number of displeasing and painful events bring them closer to each other.

Sangre del Pacifico (Pacific Blood), Argentina 2009 (100')

by Boy Olmi

Cast: Delfi Galbiati, Ana Celentano, Emilia Paino, Ezequiel Diaz, China Zorrilla

Ο Ζορντ είναι ένας μεγάλος ηθοποιός και σκηνοθέτης που θέλει, πριν πεθάνει, να γυρίσει μια ταινία για τους πολέμους ανεξαρτησίας της Λατινικής Αμερικής. Η Χαρίτο είναι μια νέα από το Περού, που πηγαίνει στο Μπουένος Άιρες να δουλέψει σαν καθαρίστρια. Ο Ζορντ αναπτύσσει ένα πάθος γι αυτήν, μόλις γνωριστούν. Ο εσωτερικός κόσμος τους ξεπροβάλλει στην οθόνη μέσα από όνειρα, οράματα και φαντασιώσεις από αλόγα, ξιφομαχίες, κομμάτια από χαμένες ταινίες και ανθρωπολογικά βίντεο.

Jorge is an old artist, actor and director who says that -before he dies- he wants to shoot a film about the Independence Wars in Latin America. Charito is a young woman coming from the Peruvian rain forest who has arrived in Buenos Aires to work as a cleaning lady. When Jorge meets her, he develops a mysterious passion for her. The stream of consciousness of the characters busts into the screen in the form of dreams, visions and fantasies in the midst of horses, fencing sessions, fragments of lost films and anthropological videos.

Αλυσιδωτή Εξέλιξη (Evolutions), Cyprus 2009 (105')

by George Voulgaris

Cast: Sofoklis Kaskaounias, Andreas Georgiou, Maria Michael, Mara Constantinou, George Georgiou, Panikos Pilalis, Anatoli Grek, Elena Liasidou, Niovi Charalampous, Charalampos Mavrommatis, Andria Zevedaïou, Michael Zittis, Athena Olympiou, Petros Phillipou, Petros Sergakis

Σε μια μικρή σύγχρονη κοινωνία, συμβαίνει ένα γεγονός που έχει επίπτωση σε πολλούς ανθρώπους. Ο Έκτορας είναι ένας από τους πιο γνωστούς επιχειρηματίες της πόλης. Ένα βράδυ γυρνώντας στο σπίτι του, χτυπάει με το αυτοκίνητο, έναν μαθητή, τον Φίλιππο. Ο Έκτορας επιλέγει να τον εγκαταλείψει, πιστεύοντας ότι έτσι θα τη γλυτώσει. Αυτή η επιλογή του δίνει μεν μια προσωρινή λύση αλλά είναι η αρχή μιας αλυσίδας γεγονότων με αντίκτυπο σ' αυτόν και σε άλλους.

In a small society in our time, there occurs an event which influences many people. Ektoras is one of the most well known businessmen of the city. Driving home from an evening out, he hits a student called Philip. Ektoras chooses to leave the scene of the accident, believing that with this way he will avoid further trouble. His actions may have given him temporary solution, but it was the beginning of a chain of reactions which will have great repercussions on him and others as time passes by.

4th Cyprus International Film Festival

30.10 > 5.11.09

Golden Aphrodite | Competition

ΠΑΝΘΕΟΝ / PANTHEON ART CINEMA

Lodo (Mud), Spain 2009 (105')

by Karlos Alastruey

Cast: Sandra Fdez-Aguirre, Ander Janin, Maria Txokarro

Ένα νεαρό κορίτσι περπατάει δίπλα στη θάλασσα όταν πατάει πάνω σε μια κόκκινη γλοιώδη ουσία.

A teenage girl walks by a beach at sunset when she steps on a red viscous substance.

Prehod (The transition), Slovenia 2008 (86')

by Boris Palcic

Cast: VLADO Jure Ivanušič TANJA (Tanya), Iva Krajnc REBECCA, Anita Kravos IZIDOR (Isidore), Matjaž Tribušon Mr. TURNER, Svetozar Cvetković

Ένας ζωγράφος που ονομάζεται Βλάντο, ζωγραφίζει το πορτραίτο μιας άγνωστης γυναίκας. Όταν το πορτραίτο ζωντανεύει και εμφανίζεται στην πρεμιέρα της έκθεσής του, η ζωή του αναποδογυρίζει. Αναπτύσσει μια παθιασμένη σχέση μαζί της και δεν συνειδητοποιεί ότι έχει παγιδευτεί από την Ζομ, μια παραψυχολογική οργάνωση που ελέγχει τους ανθρώπους, μπαίνοντας στο μυαλό τους. Παρ' όλ' αυτά, αποδεικνύεται τελικά ότι ο αφελής ζωγράφος δεν είναι και τόσο εύκολος στόχος.

A painter named Vlado paints a portrait of an unknown woman. When the portrait "becomes alive" and the woman in the painting shows up at the artist's exhibition opening, Vlado's life is turned upside down. As Vlado becomes involved in a passionate affair with the mysterious woman, he does not even notice that he has fallen into the trap of Zom, a parapsychological organization which controls the actions of individuals by entering their thoughts, which is the meaning of "passing". However, it turns out that the naive artist is not such an easy target.

Moya Krew (My fresh blood), Poland 2009 (91')

by Marcin Wrona

Cast: Eryk Lubos, Luu De Ly

Ο Ίγκορ είναι ένας επαγγελματίας πυγμάχος του οποίου η ζωή διαλύεται όταν μαθαίνει ότι έχει μόνιμη βλάβη στον εγκέφαλο από την πυγμαχία. Αρνούμενος την εγχείρηση και ξέροντας ότι του μένει λίγος χρόνος, θέλει να αφήσει πίσω του έναν απόγονο. Μια νεαρή Βιετναμέζα, η Γιεν Χα, συμφωνεί να του κάνει ένα παιδί, με αντάλλαγμα την Πολωνέζικη υπηκοότητα. Στην πορεία ερωτεύονται αλλά η υγεία του Ίγκορ επιδεινώνεται.

Igor is a professional boxer whose world comes to a halt when he learns that his brain has been severely damaged from his many years of fighting. Refusing to undergo surgery, he knows that his days are numbered. Not having much left, his last desire is to leave a child behind as his legacy. A young Vietnamese immigrant, YEN HA, agrees to have his baby in return for Polish citizenship. Despite the nature of their agreement, they slowly fall in love, but then Igor's health deteriorates...

Κινούμενα Σχέδια | Animation

Down the road, Denmark 2007 (15'56")
by Rune Christensen

Miriam's colors, Estonia 2006 (5')
by Riho Unt

Familjelampan / The unplugged Son, Finland 2009 (8'55")
by Milla Nybondas

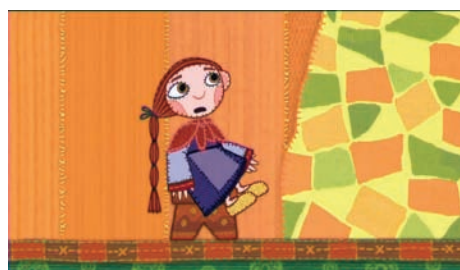
Atencion al cliente (Customer Service), Spain 2006 - 2007 (8')
by Marcos Valin, David Alonso

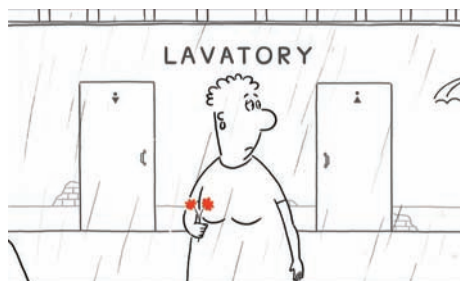
The Show with the Mouse: Helma legt los, Germany 2009 (6'39")
by Sören Wendt

Little Vasilisa, Russia 2007 (15'30")
by Darina Shmidt

Lavatory - Lovestory, Russia (9'5")
by Konstantin Bronzit

Rebet Hero, Greece 2008 (2'17")
by Ignatiadis Stelios

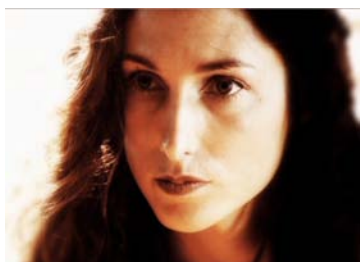
Διαγωνιστικό | Competition

Μικρού Μήκους | Short Films

Candy Darling, Belgium 2008 (26'30")

by **Silvia Defrance**

Cast: The Mother, Darlene as: Ruth Van den Eeden. The Father, Daddy Cane as: Christian Mergan. The Daughter, Candy Darling as: Silvia Defrance

Σε μια μικρή απομονωμένη μητριαρχική κοινωνία στην έρημο, βασιλεύει η Μητέρα, μια μανιακή μάγισσα.
In a small isolated matriarch community situated in the desert reigns Mother, a manic hag.

They are waiting..., Bulgaria 2009 (11'19")

by **Lubomir Yonchev**

Cast: Boy / Voice Over - Lubomir Yonchev, Bobby - Victor, Andonov Grandpa, Peter - Vesselin Tzanev, Mother - Diana Chervena, Father - Kalin Sarmenov, Pepino - Dimitar Ivailov

Βαλίτσες, τσάντες, σάκες. Ταξιδιώτες που φτάνουν, αναχωρούν, περιμένουν.
Suitcases, travelling bags, sacks, backpacks. Travellers - arriving, leaving, waiting.

The golden pin, Canada 2009 (15')

by **Cuong Ngo**

Cast: Kris Duangphung, Ben Bela Boehm and MinhNgoc Nguyen

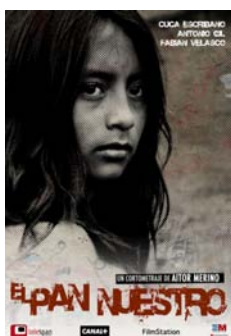
Ένας νεαρός κολυμβητής, ο Λονγκ, προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στα θέλω της οικογενείας του και τα δικά του.

In Canada, Long, an avid swimmer, finds himself struggling between the expectations of his Asian family and the demands of his heart.

El pan nuestro (Our daily bread), Ecuador 2007 (19')

by **Aitor Merino**

Cast: Cuca Escribano, Antonio Gil, Fabian Velasco

Ο Αντρέ και η Έλενα μόλις έφτασαν στο Κουίτο. Η Έλενα είναι πολύ φοβισμένη και καταρρέει.

Andres and Elena have just arrived in Quito. Elena, very frightened, breaks down.

Abattoir, France 2007 (25')

by **Didier Blasco**

Cast: François Delaive, Valérie Donzelli, Zakariya Gouram

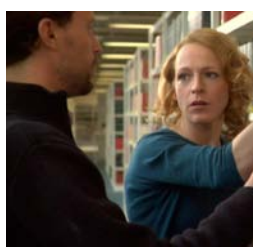

Ο Μαρκ δουλεύει σε ένα τοπικό σφαγείο. Όλη την ημέρα δουλεύει στην κορδέλα. Ένα πρωί συμβαίνει ένα ατύχημα.
Marc works at the local abattoir. One morning there's an accident.

Immer Sommer (Always Summer), Germany 2008 (22')

by **Michael Ruf**

Cast: Aline Staskowiak, Friedhelm Ptok, Ulina am Ende

Ένας θεατρικός αυτοσχεδιασμός, εμπνέει την Ελίζαμπεθ να διηγηθεί μια εξαιρετική ιστορία για τον Πωλ, στην εγγονή της Σιμόν.

An improvisation theatre piece inspires the eloquently spoken Elisabeth to divulge a poignant story about Paul, to her granddaughter Simone.

Μαρία (Maria), Greece 2009 (22')

by **Thanasis Sarantos**

Cast: Maria Panourgia, Nikos Lambrou, Michalis Theofanous, Dimitra Stoyanni

Η ιστορία μιας γυναίκας στην Τήλο το 1522, όταν τα νησιά του Αιγαίου μαστίζονταν από τις επιδρομές των Σαρακηνών πειρατών.

The film tells the story of a young shepherdess, Maria, on Tilos island in 1522, in the southern Aegean plagued by Saracen raids.

Partners, Greece 2008 (20')

by **Josefina Markarian**

Cast: Giorgos Yannopoulos Milana Youssoupova Chris Radanov Enke Fezolaro

Η νεαρή Νατάσσα από το Σερράγιεβο, ζει και εργάζεται στην Αθήνα, στην ταβέρνα του Βαγγέλη Λιανού.

Young Natasha, from Sarajevo, is working and living in a tavern in Athens, owned by Vaggelis Lianos.

The good man, Greece 2009 (15')

by **Athanasios Evangelou**

Cast: Sotiris Pantazis & Eleni Petropoulou

Και ο άνθρωπος έγινε Θεός. Και μετά αυτοκτόνησε και μεταμορφώθηκε σε κουτί.

And the man became god. And thy god get suicide and transformed into a box.

Μικρού Μήκους | Short Films

Ιμάντας (The conveyor), Greece 2009 (16'24")

by **Dimitris Giamloglou**

Cast: Giorgos Spanias, Fotis Armenis, Dimitris Trigas

Ο Π. ζει μόνος του στο σπίτι όπου γεννήθηκε. Ένας κίνδυνος-πρόκληση είναι αρκετός για να του ξυπνήσει ξεχασμένες μνήμες.

P. lives alone in the house where he was born. A chance encounter is enough to awaken buried memories.

Κόκκινο όπως φόρεμα (Red as a dress), Greece 2008 (30')

by **George Angelopoulos**

Cast: Dimitris Kolovos - Nikitas, Dimitris Ontos - Andreas, Konstantinos Ioakemidis - Priest, Evi Aggelopoulou - Maria, Pelagia Papamihail - Irini, Aleksandros Kotoulas - Petros, Maro Pantazi - Marilyn

Η Μαίρυλιν Μονρόε, ένα ομοφυλόφιλο αγόρι και μια σύγχρονη γυναίκα, μοιράζονται το ίδιο πάθος για το ίδιο κόκκινο φόρεμα.

Marilyn Monroe, a homosexual young boy and a young woman of today become links of a chain, sharing an obsession for the same red dress.

Μαζί (Together), Greece 2008 (14')

by **Nakos Dimitrios**

Cast: Peggy Trikalioti, Alexandros Bourdounis

Η Τασία και ο Λουκάς είναι δύο άνθρωποι που κουβαλούν το βάρος του παρελθόντος.

Tasia and Loucas are two people carrying the burden of the past.

Χάριν ευγενείας (Under the Acropolis), Greece 2009 (6')

by **Alessandro Spiliotopoulos**

Cast: Evangelia Kapogianni, Dimitris Moshonas, Alexandra Pavlidou

Βρισκόμαστε στην Αθήνα του 1941, ένα μήνα μετά την εισβολή των Γερμανών στην πόλη.

We are in Athens during the spring of 1941, one month after the beginning of the German occupation of the city.

Noura, Iraq 2009 (10'30")

by **Mohammad Tawfik**

Cast: Midya Begard

Μια χωρισμένη γυναίκα της μέσης Ανατολής, στα 30 της. Τηλεφωνεί στον φίλο της, τον άντρα της και το παιδί της, μέσα από το μετρό.

A middle eastern divorced woman in her mid thirties in the metro during several phone calls with her lover, her ex husband and her son.

Calibre, Ireland 2009 (14')

by **Robert Kelly**

Cast: John Mulvey, James Cosgrave

Η ιστορία αφορά δύο ανθρώπους, τον Κόνραντ και τον Μπέικερ, που κυνηγούν και οι δύο το ίδιο "συμβόλαιο".

Calibre revolves around our two lead actors 'Conrad' and 'Baker' who are gunning for the same "contract".

Exit Alley, Ireland 2008 (12'28")

by **Robin Smyth**

Cast: Thoms Moreland, Mary-Ellen McCartan, Paul Kay, Megan O'Rawe-Toner

Ένας άνθρωπος έχει χαθεί σε ένα λαβύρινθο από δρόμους και πρέπει να βρει την έξοδο.

A man finds himself trapped in a labyrinth of alleyways and must navigate his way to freedom.

Touchwood, Israel 2008 (12')

by **Rachel Wallach**

Cast: Talia Dor, Ron Gadnir

Ένα πράγμα δεν πρέπει να ξεχάσεις όταν πας στην έρημο.

There's one thing you mustn't forget when you go to the desert.

Sotto il mio giardino (Under my garden), Italy 2007 (20')

by **Andrea Lodovichetti**

Cast: Alessandra Pellegrino, Stefano Bottone

Ο Μάρκος, ένα 10χρονο αγόρι έχει πάθος για τα έντομα.

Marco, a 10 old boy who has a passion for insects.

The house that once was home, Lebanon 2008 (28')

by **Josef Kaluf**

Cast: Yara Bou Nassar, Faek Homaysi, Khitam Lahham, Yara Kamel, Ahmed Khatib, Fadi Whaibe, Elsy Whaibe

Η Τία ξυπνάει ένα απόγευμα για να ανακαλύψει ότι δεν ήταν αυτό το σπίτι της...

Tia wakes up one evening after a nap, to find out that this was not her home...

Μικρού Μήκους | Short Films

Un café pour l'Amérique, Luxembourg 2009 (20')

by **Jossy Mayor**

Cast: Michel Guillou - Francine Laffineuse - Jacques Monseu - Pierre Lekeux - David Regeffe

Ο Πιέρ, είναι ένας ντροπαλός 60άρης, χωρίς οικογένεια ή φίλους.
Pierre is a very shy man in his sixties, with no family or friends.

Isfahan, South Africa 2007 (18')

by **Duncan Robson**

Cast: Brian O'Shaughnessy, Ronald France

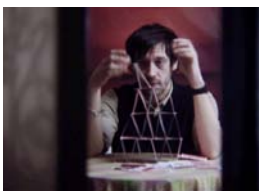

Το πεπρωμένον φυγείν αδύνατον.
You cannot escape fate.

(EN)Terrados (Buried over the roofs), Spain 2009 (11'23")

by **Alex Lora**

Cast: Pamos Aroukatos, Rosa Garcia, Jorge Sanz, Daniel Louzao

Σε μια πόλη όπου δεν μπορεί κανείς να βρει ένα σπίτι να μείνει, 3 άνθρωποι διαλέγουν ένα εναλλακτικό μέρος για να ξεκουραστούν.
There's no choice to find a flat on the entirety city. Three characters will try to find an alternative place to rest in peace...

El Hilo de oro (The Golden Thread), Spain 2007 (20')

by **Diego Sanchidrian**

Cast: Ana Asensio, Patricia Cercas

Μυστικοί δεσμοί ενώνουν τους ανθρώπους και είναι ό,τι χρειαζόμαστε, για να επιβιώσουμε.
Mystifying bonds set connections among people and can become what we need to survive.

La condena (The sentence), Spain 2009 (14')

by **Mario de la Torre**

Cast: Mariana Cordero, Maria Jimenez, Isabel Garrido

Η Πέπα, η Μαρία και η Ισαμπέλ ξεκινούν την μέρα τους, λέγοντας η καθεμιά τις προτάσεις της.
Pepa, Maria and Isabel start a new day serving their respective sentences.

Pantomima, Spain 2008 (21')

by **Hector Suñol Bert**

Cast: Jaume Jové, Martí Giulia, Suñol Solé

Ο Τίκο, ένας 30χρονος μίμος, θέλει να βρει τη θέση του στο περίεργο παζλ της ζωής.
TIKO, a 30 year old mime, wants to discover which is his place in this complicate puzzle that is life.

El Forjador de Historias (The Storymaker), Spain 2008 (15')

by **Jose Gomez Gallego**

Cast: Miguel Angel Jenner, Yon Gonzalez, Madeleine Sanza Dayot

"Με το σφυρί μου, σφυρηλατώ την ιστορία κάθε ζωής, κάθε ανθρώπου."
"With my hammer I forge the story of every life, of every person"

Broken, UK 2007 (15')

by **Vicki Psarias (Vicki Broadbent)**

Cast: Peter Polycarpou Lucy Christofi Christy Marianna Neofitou Alexander Roy Michelle Collins

Βρισκόμαστε στο 1974, όταν η 14χρονη Ελληνοκύπρια Χρυστάλλα, πηγαίνει στο Λονδίνο για να συναντήσει τον πατέρα της, Σολομόνα.
It's 1974 and 14 year old Greek Cypriot Chrystalla arrives in London to meet her father Solomon

Con Dos Anos De Garantia (Two-Year Guarantee), Spain 2009 (17')

by **Juan Parra Costa**

Cast: Antonio Espigares, Sonia de la Antonia, Alex Tormo

Η Μπέρτα, μπουχτισμένη από την κακιά συμπεριφορά του άντρα της προς αυτήν, αποφασίζει να φύγει.
Berta, fed up of his husband's bad treatments, decides to leave him.

Isaac, UK 2007 (15')

by **Jesse Lawrence**

Cast: Tom Lawrence, Will Payne, John Fiore

Ο 17χρονος, Ντάνιελ, φλερτάρει με το θάνατο...
Fredric has lost interest in life and he wants it back.

Νόστιμον Ήμαρ | Nostimon Imar

Back to Famagusta, Italy 2009 (47')

by Gloria Mannazzu

Cast: Christina Demetriades, Marina Ioannidou, Rea-Napa Kourra-Kourtelli, Amryl Panayiotou

Η ιστορία αφορά μια φιλία και ένα όνειρο, στην τελευταία διαιρεμένη πρωτεύουσα της Ευρώπης: Την Νικοσσία στην Κύπρο. *The story of a friendship and of a dream, taking place in the last divided capital of Europe: Nicosia, Cyprus.*

SchizoFredric, UK 2009 (17')

by Andy Poyiadgi

Cast: Spencer Jones, Laura Evans

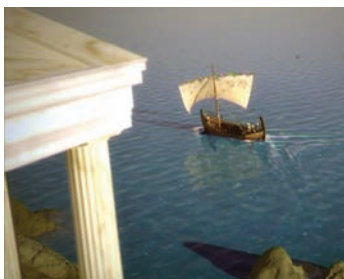

Ο Φρέντρικ, έχει χάσει την όρεξη για ζωή και θέλει να την ξαναβρεί. *Fredric has lost interest in life and he wants it back.*

Αρχαιότητα | Antiquity

Diolkos 1500 years, Greece 2009 (22')

by T.P. Tasios, G. Polizos, N. Mikas

Ταινία 3D σχετικά με την Αρχαία Ελληνική τεχνολογία. Ο Δίολκος ήταν ένας δρόμος κοντά στην Κόρινθο της Αρχαίας Ελλάδας, που επέτρεπε στα πλοία να περάσουν δια ξηράς τον ισθμό της Κορίνθου. Έτσι, απέφευγαν την επικίνδυνη περίπλο

της Πελοποννησιακής χερσονήσου.

3D animation movie about ancient Greek technology. Diolkos was a paved track way near Corinth in Ancient Greece which enabled boats to be moved overland across the Isthmus of Corinth.

Ολυμπιακό Πνεύμα | Olympic Spirit

Dream weaver, China 2008 (94')

by Jun Gu

Ταινία / ντοκιμαντέρ που περιλαμβάνει 6 παράλληλες ιστορίες από την προετοιμασία του Πεκίνου για τους Ολυμπιακούς αγώνες του 2008.

Dream Weavers embodies a multistranded reflection on the 2008 Beijing Olympics.

Ανθρωπιστικά | Humanitarian

MasterPiece (Part I), Greece 2007 (25')

by Stefanos Mondelos

Cast: Stelios Pagias

Ο Στέλιος μας προσκαλεί να ανακαλύψουμε μια νέα προσέγγιση αισθητικής, όπου κινητικά προβλήματα και ομορφιά μπορούν να συνυπάρχουν. *Stelios challenges us to discover new aesthetic concept where disability and beauty are not mutually excluding.*

Μεγάλου Μήκους | Feature

Moken, Right?, Thailand 2006 (40')

by Taryart Datsathean, Phisan Sangjan

Cast: Napatnach Phongsarak, Narongrit Muangmai

Οι Μόκεν είναι μια μειονότητα που ζουν στα μακρινά νησιά της θάλασσας, δυτικά της Ταϊλάνδης. Ο Βορ, ένας ομοφιλόφιλος από την Μπανγκόκ, πηγαίνει για να γνωρίσει αυτή τη φυλή. Το ταξίδι αποκαλύπτει τις ομοιότητες που έχει με αυτούς.

Moken are the minority who are still living on the far away islands in the Andaman Sea. Vor, a gay man from Bangkok, was going to chase after the guys on these islands. This trip uncovered how alike destiny between the Moken and the gay man like him.

Emma Blue, Greece 2009 (84')

by Robert Maclean

Cast: Costas Mandylor, Pamela Shaw, Duncan Skinner, Despina Mirou

Ο διάβολος φλερτάρει μια γυναίκα για την οποία ο άντρας της δεν δείχνει πλέον ενδιαφέρον και του κάνει τη ζωή, κόλαση.

The Devil dallies with a woman whose husband is no longer interested and puts the husband through, well, hell.

Παιδικά | Children

Lost Brother, China (92'28")
by Zhao Miao

Ένα αγόρι έχει χάσει τη μητέρα του και ψάχνει να την βρει.
Pain and hope one boy lost his mom and he tries to find her.

Finding Elvis, Latvia 2008 (78')
by Una Celma

Cast: Emils Desainis, Gerda Grobina, Matiss Kaza

Πέντε παιδιά ψάχνουν έναν συμμαθητή τους, που έχει χαθεί.
Five children are looking for their missing classmate

Ene tene tu, Milking Cow, Chile 2007 (3'40")
by Vivienne Barry

Από παιδικό πρόγραμμα για παιδιά έως 6 ετών. Αυτή η σειρά διασώζει παλιά Ισπανικά και Λατινο-Αμερικανικά παιδικά τραγούδια, δημιουργώντας σύγχρονες ενορχηστρώσεις και κινούμενα σχέδια.
Children TV program (for young public under 6 years old) This TV series rescue old Spanish

and Latin-American children songs and renew them in an actual and modern musical treatment, and in the images, funny stories animated in colored clay- motion.

Χορός | Dance

Dance your Way, UK 2008 (30')
by Laith Sami

Cast: Laith Sami, William Baki, Jody Schroeder, Tevin Prince, Dorian Sharples, Tanya Toncheva, Elisabetta Aloe

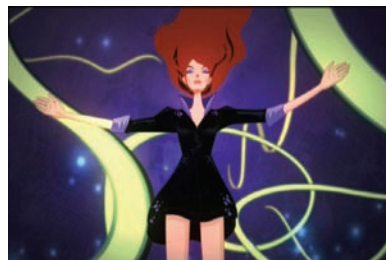

Δέκα χορευτές από την Ευρώπη μαζεύονται για ένα μάθημα χορού στο Λονδίνο. Θα τα καταφέρουν;
Ten Dancers from Europe come together for a dance course in London. Can they do it?

Μουσικά | Music Videos

Take it all - S.U.P.A. feat melina, Malaysia 2007
by Ah Loong

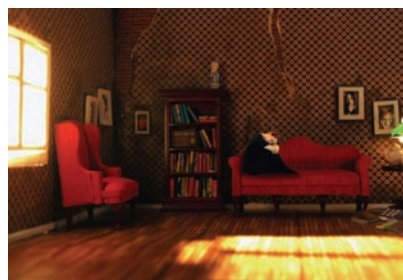
Cast: Feat Melina a local Artiste from Malaysia

Μουσικό βίντεο RNB/POP με κινούμενα σχέδια flash.
Electronic/RNB/Pop music video using flash animation.

Lena Platonos: Moving House, Greece 2009

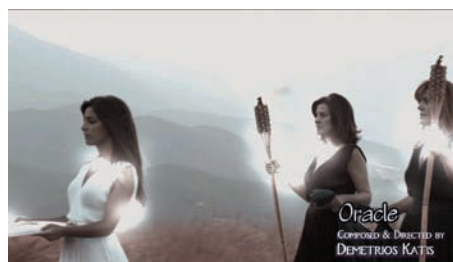
by Petros Papadopoulos, Zina Papadopoulou
Cast: Ansobel Coyte-King

Ένα κορίτσι μετακομίζει, αφήνοντας πίσω τις αναμνήσεις της.
A girl is moving house, leaving her memories behind.

Oracle, Greece 2008
by Demetrios Katis

Cast: Matthew Keeper (Athenian), Exsekias Trivoulides (Spartan), Bill Kip (Egyptian slave), Emily Pavlou (wife / priestess), Elpis Katis (daughter), Eftychia Papadopoulou (Pythia), Athanasia Soulidou (Dancing Goddess), Yianna Aisopou (Priestess of doom), Iro Deskou (maiden priestess), Vaso Alafoyianni (priestess), Dina Deskou (priestess), Konstantinos Katis (warrior son)

Βασισμένο στην Αρχαία Ελληνική Μυθολογία.
Based in ancient Greek stories & myths

ORACLE - Special Participation in CYIFF2009. Winner of the Award in Best Classical/Orchestra at the Hollywood Music Awards, 2008 in The Highlands of Hollywood.

Πρόγραμμα | Screening Program

ΠΑΝΘΕΟΝ / PANTHEON ART CINEMA

Παρασκευή | Friday 30.10.2009 (Day 1)

19:00	Ολυμπιακό πνεύμα / Olympic Spirit Dream weaver 2008 , JUN GU, 2008 (CN) 94'
20:30	ΕΝΑΡΞΗ 4ου ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΚΥΠΡΟΥ OPENING CEREMONY 4th CYPRUS INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
21:30	ΠΡΕΜΙΕΡΑ / FILM PREMIERE Taking Woodstock , ANG LEE, 2009 (USA) 110'

Σάββατο | Saturday 31.10.2009 (Day 2)

18:00	Παιδικές / Children film • Ene Tene Tu - Milking cow , VIVIENNE BARRY, 2007 (CL) 3' 40" • Finding Elvis , UNA CELMA, 2008 (LV) 78'	TOTAL: 82'
19:30	Μικρού Μήκους / Short Film • They are waiting... , LUBOMIR YONCHEV, 2009 (BU) 11' 19" • Sotto il mio giardino (Under my garden) , ANDREA LODOVICHETTI, 2007 (IT) 20'	TOTAL: 32'
20:05	Μικρού Μήκους / Short Film • El Pan Nuestro (Our daily bread) , AITOR MERINO, 2007 (EC) 19' • El Forjador de Historias (The Storymaker) , JOSE GOMEZ GALLEGO, 2008 (ES) 15'	TOTAL: 34'
20:45	ΠΡΕΜΙΕΡΑ / FILM PREMIERE Spread , DAVID MACKENZIE, 2008 (USA) 97'	
22:30	Χρυσή Αφροδίτη / Golden Aphrodite • Αλυσιδωτή εξέλιξη (Evolutions) , GEORGE VOULGARIS, 2009 (CY) 105'	

Κυριακή | Sunday 01.11.2009 (Day 3)

18:00	Παιδικές / Children film • Lost Brother , ZHAO MIAO, 2008 (CN) 92'	
19:30	Χρυσή Αφροδίτη / Golden Aphrodite • Moya krew (My flesh my blood) , MARCIN WRONA, 2009 (PL) 91'	
21:00	Μικρού Μήκους / Short Film • (En)Terrados (Buried over the roofs) , ALEX LORA, 2009 (ES) 11' 23" • El Hilo de Oro (The Golden Thread) , DIEGO SANCHIDRIAN, 2007 (ES) 20'	TOTAL: 31'
21:35	Μικρού Μήκους / Short Film • Con Dos Anos De Garantia (Two-Year Guarantee) , JUAN PARRA COSTA, 2009 (ES) 17' • La Condena (The Sentence) , MARIO DE LA TORRE, 2009 (ES) 14' • Pantomima , HECTOR SUNOL BERT, 2008 (ES) 21'	TOTAL: 52'
22:30	Χρυσή Αφροδίτη / Golden Aphrodite • Lodo (Mud) , KARLOS ALASTRUEY, 2009 (ES) 105'	

Δευτέρα | Monday 02.11.2009 (Day 4)

18:00	ΠΑΝΟΡΑΜΑ / PANORAMA Moken, right? , TARYART DATSATHEAN, PHISAN SANGJAN, 2006 (TH) 40'	
18:45	Μικρού Μήκους / Short Film • SchizoFredric , ANDY POYIADGI, 2009 (UK) 17' • Exit: Alley , ROBIN SMITH, 2008 (IE) 12' 28"	TOTAL: 29,5'
19:30	ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΣΧΕΔΙΑ / ANIMATION • Miriam's Colors , RIHO UNT, 2006 (EE) 5' • Familjelampan (The Unplugged Son) , MILLA NYBONDAS, 2009 (FI) 8' 55" • Vasilisa , DARINA SHMIDT, 2007 (RU) 15' 30" • Lavatory - Lovestory , KONSTANTIN BRONZIT, 2007 (RU) 9' 30" • Rebet hero , IGNATIADIS STELIOS, 2008 (GR) 2' 17"	TOTAL: 42'
20:20	Μικρού Μήκους / Short Film • Isaac , JESSE LAWRENCE, 2008 (UK) 15' • Broken , VICKI PSARIAS, 2007 (UK) 15' • Calibre , ROBERT KELLY, 2009 (IE) 14' • The Golden Pin , CUONG NGO, 2009 (CA) 15'	TOTAL: 60'
21:30	Μικρού Μήκους / Short Film • Noura , MOHAMMAD TAWFIK, 2009 (IQ) 10' 30" • Touch Wood , RACHEL WALLACH, 2008 (IL) 12'	TOTAL: 22,5'
22:00	Μικρού Μήκους / Short Film • Isfahan , DUNCAN ROBSON, 2007 (ZA) 18'	
22:30	Χρυσή Αφροδίτη / Golden Aphrodite • Sangre del Pacivico (Pacific Blood) , BOY OLMÍ, 2009 (AR) 100'	

Πρόγραμμα | Screening Program

PANΘΕON / PANTHEON ART CINEMA

Τρίτη | Tuesday 03.11.2009 (Day 5)

	Μουσικά / Music Videos	
18:00	• Χρησμός (Oracle), DEMETRIOS KATIS, 2008 (GR) 1’37’’• Λένα Πλάτωνος: Μετακόμιση (Lena Platonos: Moving House), PETROS PAPADOPOULOS, ZINA PAPADOPOULOU, 2009 (GR) 3’50’’• Take it all - s.u.p.a. feat. Melina, AH LONG, 2007 (MY) 4’	TOTAL: 9,5’
18:10	Μικρού Μήκους / Short Film • The House That Once Was Home, JOSEF KALUF, 2008 (LB) 18’	
18:30	Ανθρωπισμού / Humanitarian • MasterPiece (Part I), STEFANOS MONDELOS, 2007 (GR) 25’	
19:00	Ταινία χορού / Dance film • Dance your way, LAITH SAMI, 2008 (UK) 30’	
19:35	Μικρού Μήκους / Short Film • Partners, JOSEFINA MARKARIAN, 2008 (GR), 20’• Χάριν ευγενείας (Under the Acropolis), ALEXANDROS SPILIOTOPOULOS, 2009 (GR) 6’• Immer Sommer (Always summer), MICHAEL RUF, 2008 (DE) 22’• Candy Darling, SILVIA DEFRANCE, 2008 (BE) 26’30’’• Un café pour l’Amérique, JOSSY MAYOR, 2009 (LU) 20’	TOTAL: 94,5’
21:15	Μικρού Μήκους / Short Film • Abattoir, DIDIER BLASCO, 2007 (FR) 25’	
21:45	ΠΑΝΟΡΑΜΑ / PANORAMA • Back to Famagusta, GLORIA MANNAZZU, 2009 (IT) 47’	
22:40	Χρυσή Αφροδίτη / Golden Aphrodite • Prehod (The Transition), Boris Palcic, 2008 (SI) 86’	

Τετάρτη | Wednesday 04.11.2009 (Day 6)

18:00	ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΣΧΕΔΙΑ / ANIMATION • Down the road, RUNE CHRISTENSEN, 2007 (DK) 15΄56΄΄ • The show with the mouse (Helma legt los), SOEREN WENDT, 2009 (DE) 6΄39΄΄ • Atencion al cliente (Customer service), MARCOS VALIN & DAVID ALONSO, 2006-2007 (ES) 8΄	TOTAL: 54΄
18:35	Αρχαιότητα / Antiquity • Διολκός 1500 χρόνια (Diolkos 1500 years), T.P. TASIOS & G. POLIZOS & N. MIKAS, 2009 (GR) 22΄	
19:00	Μικρού Μήκους / Short Film • Κόκκινο όπως φόρεμα (Red as a dress), GEORGE ANGELOPOULOS, 2008 (GR) 30΄ • Ιμάντας (The Conveyor), DIMITRIS GIAMLOGLOU, 2009 (GR) 16΄24΄΄ • The God Man, ATHANASIOS EVANGELOU, 2009 (GR) 15΄ • Μαζί (Together), NAKOS DIMITRIOS, 2008 (GR) 14΄ • Μαρία (Maria), THANASSIS SARANTOS, 2009 (GR) 27΄	TOTAL: 102,5΄
20:50	ΠΑΝΟΡΑΜΑ / PANORAMA • Emma Blue, ROBERT MACLEAN, 2009 (GR) 84΄	
22:20	Χρυσή Αφροδίτη / Golden Aphrodite • Τρυφερότητα (Tenderness), PAN.KARAMITSOS (GR), 115΄	

Πέμπτη | Thursday 05.11.2009 (Day 7)

20:30	Απονομή Βραβείων ΧΡΥΣΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ - Τελετή Λήξης 4ου Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Κύπρου CLOSING CEREMONY OF 4th CYPRUS INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
22:00	Προβολή ταινίας ΧΡΥΣΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ GOLDEN APHRODITE awarded film screening

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ / CATEGORIES

GA ΧΡΥΣΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ / GOLDEN APHRODITE

PAN ΠΑΝΟΡΑΜΑ / PANORAMA

ΠΡΕΜΙΕΡΑ / FILM PREMIERE

SH ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ / SHORT FILMS

ANI ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΣΧΕΔΙΑ / ANIMATION

ΕΡΤ παντού!

Η ΕΡΤ
στηρίζει
τον πολιτισμό

Συντελεστές ΧΡΥΣΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ | Contributors of "Golden Aphrodite"

Παύλος Άγγελος Κουγιουμτζής / Pavlos Angelos Kougioumtzis
Γλύπτης - Αρχιτέκτων / Sculptor - Architect

Κώστας Κακογιάννης / Costas Cacoyiannis
Μουσικοσυνθέτης / Music Composer

Διοργάνωση | Organizers

C.I.F.F. LTD

WWW.PETRAETERZI.ORG
Destination Management Company

Υποστηρικτές | Supporters

Χορηγοί Βραβείων | Awards Sponsors

Χορηγοί Επικοινωνίας | Media Sponsors

WWW.PETRATERZI.ORG

Destination Management Company

*The Art of Class & Beauty
in Events*

CY GSM: +35799798112 / GR GSM: +306972080441
terzipetra@gmail.com / www.petraterzi.org